СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 3 ЛИСТОПАДА 2000 ЧИСЛО 44 VOL. CVII FRIDAY, NOVEMBER 3, 2000 No. 44

Делеґація уряду України відвідала Польщу

Прем'єри Віктор Ющенко і Єжи Бузек під час офіційної зустрічі

ВАРШАВА, Польща. 27 жовтня. Завершилася офіційна візита урядової делеґації на чолі з прем'єрміністром України Віктором Ющенком до Республіки Польща. За час візити відбулися переговори з

(Закінчення на стор. 3)

Вшанування українського єпископа в США

Левко Хмельковський

24 жовтня в президентському будинку університету Сітон Гол в Савт-Оранжі, Н. Дж., відбулась церемонія вручення диплому почесного доктора Єпископові Української Греко-Католицької Церкви, ординарієві Коломийсько-Чернівецької епархії Павлові Василику, який задля цього приїхав до США, у супроводі отців-мітратів Григорія Сімкайла і Михайла Касіяна.

Владика Павло Василик вшанований як невтомний будівничий і діяч підпільної Церкви, багаторічний в'язень комуністичного режиму.

(Закінчення на стор. 10)

Вручення диплому почесного доктора в університеті Сітон Гол Єпископові УГКЦ Павлові Василику (в центрі); теплі вітання присутніх.

Україна і Португалія підписали угоду про дружбу і співробітництво

ЛІСБОНА, Португалія. 27 жовтня. – Президент України Леонід Кучма здійснив державну візиту до Португалії. Під час візити відбулися переговори Леоніда Кучми з Президентом Португальської Республіки ЖоржСампайо, прем'єр- міністром цієї держави Антоніо Гутеррешем. Було підписано ряд важливих документів економічного характеру. Президент України побував в Асамблеї Португальської Республіки, відвідав у місті Порту Міжнародну виставку "Експонор - 2000". Україна і Португальська Республіка підписали угоду про дружбу і співробітництво. Церемонія підписання відбулася у резиденції прем'єр-міністра Португалії Антоніо Гутерреша після переговорів Президента України Леоніда Кучми та португальського прем'єра. З українського боку угоду підписав міністер закордонних справ Анатолій Зленко. Також було підписано угоду про співробітництво в галузі освіти, науки, культури, технології, молоді, спорту і засобів масової інформації (від України угоду підписав міністер освіти Василь Кремень). На рівні міністрів економіки сторони підписали угоду про сприяння і взаємний захист інвестицій (від України угоду підписав міністр економіки Василь Роговий).

Президент Португальської Республіки Жорж Сампайо заявив, що Португалія підтримує проевропейські тенденції України. Після переговорів з Президентом України Ж.Сампайо сказав, що нинішня візита Л.Кучми - це важлива віха на шляху розвитку взаємин та внесок у подальше співробітництво між ЕС і Україною. В

(Закінчення на стор. 3)

Президент України Леонід Кучма та Президент Португальської Республіки Жорж Сампайо під час офіційної церемонії.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Варшаві відкрито площу ім. Т. Шевченка

ВАРШАВА, Польща. – Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко і голова Ради міністрів Республіки Польща Єжи Бузек відкрили у центрі Варшави площу імені Тараса Шевченка. Під час церемонії відкриття глави урядів двох країн, а також посадник Варшави Павел Пісковський посадили дерево і відкрили іменну табличку зі зображенням українського поета.

Прем"єр-міністер України та голова Ради Міністрів РП беруть участь в урочистій церемонії відкриття у Варшаві скверу ім. Т.Г.Шевченка.

***

Як заявив В.Ющенко на пресконференції після переговорів з Є.Бузеком, уряди України і Польщі мають намір завершити впорядкування польських військових поховань 1918-1920 років на Личаківському цвинтарі у Львові. Він наголосив, що Україна і Польща знаходяться у стадії "ефективного діялогу" щодо перспектив вирішення цього питання, при цьому керівники урядів "ведуть особисту контролю за здійсненням проєкту впорядкування польських військових поховань у Львові".

Могили воїнів УГА упорядкують у Львові

КИЇВ. – Уряд виділив 500 тис. грн. для здійснення робіт, пов'язаних з упорядкуванням могил оборонців Львова, воїнів Української Галицької армії, які загинули у 1918-1919 роках і поховані на території музею "Личаківський цвинтар". Як повідомили у пресслужбі уряду, Міністерству фінансів доручено профінансувати зазначені витрати за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті України на 2000 рік на реставрацію пам'яток архітектури.

Громадський комітет готується до приїзду в Україну Папи Римського

Громадський комітет, завданням якого є підготувати приїзд Папи Римського в Україну, створено у Львові. До його складу увійшли відомі політики, журналісти, громадські та культурні діячі. Очолив комітет народний депутат України Тарас Чорновіл. На думку членів комітету, "сьогодні Україні як ніколи потрібні відвідини Папи Римського". Візита Папи Римського на запрошення Президента Леоніда Кучми орієнтовно відбудеться в червні-вересні 2001 року.

Зустріч Л.Кучми з представниками УАПЦ

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма зустрівся з предстоятелем Української Автокефальної Православної Церкви Митрополитом Методієм та керуючим справами Церкви Архиєпископом Ігорем. Під час розмови Л.Кучма наголосив на необхідності продовження діяльности зі створення в Україні єдиної Православної Помісної Церкви. Як повідомили в управлінні прес-служби глави держави, Президент також підтвердив свою позицію щодо ґарантування громадянам свободи світогляду та віросповідання, забезпечення умов для задоволення релігійних потреб. Представники Української Автокефальної Православної Церкви поінформували Президента про стан справ в УАПЦ та висловили побажання щодо допомоги держави у розв'язанні нагальних проблем життєдіяльности Церкви.

Перша черга нафтопроводу „Одеса-Броди" почне діяти в 2001 році

КИЇВ. – Першу чергу нафтопроводу "Одеса-Броди", потужністю 12 млн. тонн нафти на рік, буде введено в дію вже в 2001 р., повідомив прем'єр-міністер України Віктор Ющенко під час презентації проєкту евразійського нафтотранспортного коридору. Він заявив, що уряд України відкидає всі політичні спекуляції навколо питання будівництва цього об'єкту, і підкреслив, що Україна дотримується визначених термінів щодо введення в дію української ділянки евразійського нафтотранспортного коридору.

Американська компанія заснувала стипендії для українських студентів

КИЇВ. – Американська компанія Hewlett-Packard, одна з провідних у галузі інформаційних технологій, оголосила про встановлення стипендій для студентів НТТУ "Київський політехнічний інститут", які показали кращі результати у вивченні сучасних інформаційних технологій, повідомив реґіональний менеджер компанії в країнах СНД Олександр Чуб. Він сказав, що вибір НТТУ "КПІ" "для заснування стипендій не випадковий - рівень фахівців, які пройшли навчання в сертифікованому центрі компанії в НТТУ "КПІ", відповідає світовим стандартам і визнаний кращим на українському ринку". Передбачається, що імена претендентів на стипендії оголошуватимуться двічі на рік, на початку нового семестру.

У Донецькій области карають службовців за слабку працю

ДОНЕЦЬКЕ. – Начальник Обласного управління внутрішніх справ Володимир Малишев уважає недостатніми зусилля обласної міліції у боротьбі з економічною злочинністю. На прес-конференції він повідомив, що за незадовільну працю в цій сфері був звільнений з посади начальник Макіївського відділу Без, ряд керівників отримали суворі дисциплінарні покарання. Він повідомив, що за 9 місяців року донецька міліція повернула в дохід держави з тіньової економіки близько 100 млн. грн., із них 50 млн. грн. відшкодовано живими грошима і більш як на 40 млн. грн. описано матеріяльних цінностей.

Сім'ю Лазаренків можуть позбавити права на житло у Києві

КИЇВ. – Відбулося чергове судове засідання у справі позбавлення права на житло сім'ї Лазаренків. На засіданні адвокати відповідача намагалися з'ясувати, на підставі чого виробниче житлово-ремонтне управління (ВЖРУ) господарського управління Кабінету міністрів подало позов до всієї родини Лазаренків, якщо діти - Олександер, Леся і Катерина - зараз є студентами (навчальних закладів у США), а відповідно до нормативних актів України за студентами зберігається право на житлову площу протягом усього часу навчання.

Кредит без надання державної ґарантії

КИЇВ. – Перший український міжнародний банк отримав від Европейського банку реконструкції і розвитку кредит на 10 млн. дол. у рамках програми підтримки підприємств і без надання державної ґарантії. ПУМБ - єдиний банк, надійність якого відповідає вимогам ЕБРР. Це третя частка, надана ЕБРР ПУМБ. Кошти будуть переведені сумами 7.5 млн. дол. і 2.5 млн. дол. Термін їх повного погашення - 2005 рік. (Першу частку у розмірі 5 млн. евро було надано в 1995 році, другу, у розмірі 5 млн. евро, - в 1997 році). За станом на жовтень цього року ПУМБ погасив 40 відсотків перших двох часток. За даною програмою ЕБРР має намір надати ще 40 млн. дол.

Конституційний суд прийнято до европейської організації

КИЇВ. – У Брюсселі, на Підготовчому засіданні щодо проведення XII Конференції европейських конституційних судів, Конституційний Суд України 20 жовтня прийнято повноправним членом цієї міжнародної організації. У підготовчому засіданні бере участь делеґація Конституційного Суду України на чолі з його головою Віктором Скоморохою.

Нове громадське об'єднання „Галицька Асамблея"

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. – В Івано-Франківському створено громадське об'єднання "Галицька асамблея". Його мета - об'єднати під своєю еґідою ряд громадських організацій, творчих товариств та інших об'єднань з різних районів области й усіма законними способами сприяти зростанню впливу Прикарпатського реґіону на політичне, громадське та культурне життя України. Пріоритетом новоствореного об'єднання є відродження культури в Галичині, підняття авторитету галицьких міст, реґіональних центрів. Ідеологія "Галицької асамблеї" ґрунтується на підвищенні ролі місцевого самоврядування, більших широких повноваженнях у галузі культури і економіки.

Володимира Стретовича переобрано головою партії

КИЇВ. – IV з'їзд Християнсько-народного союзу переобрав Володимира Стретовича на посаду голови партії. Делеґати з'їзду також ухвалили зміни та доповнення до статуту, і положення про формування виборчого списку партії. Як зазначив голова партії В. Стретович, ці положення мають стати стимулом для роботи в партійних низах, тому що кожен з партійців, знаючи про положення, знатиме, на що претендувати в загальнопартійному списку на виборах до Верховної Ради, а відтак кожен з них може претендувати на чільне місце, залежно від результатів своєї роботи.

Міжнародний фонд "Intretool" присудив нагороди українським вченим

КИЇВ. – Міжнародний фонд сприяння високим технологіям "Intretool" присудив нагороди двом українським ученим за досягнення в галузі високих промислових технологій. Як повідомили у Фонді "Intertool", нагороди в сумі 1000 дол. буде вручено голові правління Українського науково-дослідного інституту авіаційної технології, докторові технічних наук Георгію Кривову і заступникові директора Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, академікові Національної Академії Наук України Сергієві Кучуку-Яценкові.

Проблема боргів СРСР все ще не розв'язана

КИЇВ. – Верховна Рада визнала недостатньою діяльність Кабінету міністрів з виконання постанови ВР "Про порядок ратифікації Угоди між Україною та Росією про врегулювання питань правонаступництва щодо зовнішнього державного боргу та активів колишнього СРСР", яке у ВР прийняла 19 лютого 1997 року. Постанову не підтримала Комуністична і Соціялістична партії України, фракції "Яблуко" та "Солідарність". У постанові уряду рекомендовано на переговорах з урядом РФ повернутися до проблеми правонаступництва щодо зовнішнього державного боргу та активів колишнього СРСР. Пропонується також прискорити укладення угод між Україною та Росією про повернення в Україну цінностей, які є національно-історичним багатством.

ДІНАУ, УНІАН

ТЕМА ТИЖНЯ

Українські проблеми

Олена Притула,
„Українська правда"

Україна збереже стратегічні взаємини з США, хто б не переміг у виборах

Україні не варто хвилюватися – ставлення США до України не зміниться, хто б з двох головних претендентів на президентський пост в США не переміг. Таку думку висловлює експерт з питань виборчої системи США доктор Едмунд Бирд.

На недавньому круглому столі у Києві, присвяченому майбутнім президентським виборам, він підкреслив, що і Ал Ґор і Джордж Буш "в принципі мають досить близькі погляди на Україну". "Обидва вони хочуть бачити Україну мирною, квітучою країною, яка буде грати важливу ролю у стабільності у всьому реґіоні", – додав експерт. У той же час Бирд зазначив, що демократ Ґор "має особисту зацікавленість і розуміння України, а Буш ще має багато що дізнатися і зрозуміти, наскільки Україна важлива... Але обидва вони представляють консенсус політичних думок, крім того, Буш не має екстремальних поглядів з цього приводу", – вважає політолог. На думку Бирда, вибори 7 листопада будуть дуже цікавими, якщо взяти до уваги практично однаковий рівень популярности обох кандидатів. Однак якщо Україна не має підстав переживати з приводу підсумків президентських виборів, взаємини зі стратегічним партнером можуть зазнати деякої зміни завдяки зміні влади у Конґресі і Сенаті США. Зараз у Конґресі переважають республіканці. На думку Бирда, після виборів влада зміниться, і демократи отримають більшість, а значить і всі важливі пости у цій палаті законодавчого органу США.

"Це може здаватися внутрішньою справою США, але зміна влади у Конґресі стосується і України", - сказав Бирд. Він пояснив, що, наприклад, нинішній голова комітету з закордонних справ Джессі Гелмс - "не інтернаціоналіст, швидше націоналіст, який регулярно виступає за зменшення міжнародної допомоги США". Якщо влада зміниться, то цей комітет, можливо, очолить демократ Джо Байден, який "зацікавлений у розширенні міжнародної допомоги США".

Разом з тим, на думку політолога, співвідношення сил у Сенаті не зміниться, і республіканці, як і раніше, будуть мати більшість у цій палаті.

Українські газові проблеми очима західньої преси

Українсько-російські домовлення щодо газу викликали досить жваву реакцію у західній пресі. „Financial Times" у статті "Україна може запропонувати нову газову справу" робить припущення, що навіть якщо нові транспортні лінії в обхід України ніколи не будуть прокладені, ця пропозиція є спробою вчинити на Київ тиск, примусити його підвищити контролю над газопроводами і погодитися надати більший вплив російському "Газпромові".

"Україна розглядає можливість запропонувати російській газовій монополії "Газпром" і західньоевропейським імпортерам природного газу частку участи в управлінні транзитним газовим трубопроводом – найважливішому елементі европейської мережі енерґопостачання.

Прем'єр-міністер Віктор Ющенко повідомив „Financial Times", що Україна хоче провести багатосторонні переговори зі своїми партнерами, які беруть участь у транспортуванні газу, і обговорити різні варіянти подальшої експлуатації державного газопроводу, в тому числі можливість надання особливих умов приватним компаніям.

"Україна готова приватизувати транзитну транспортну лінію. У цей час ми разом з Росією та Европою розробляємо принципи нової схеми", - заявив Ющенко. З його слів, покищо рано говорити про продаж частки транспортного газопроводу, але така ймовірність не виключена", - пише „Financial Times".

Україна і Португалія...

(Закінчення зі стор. 1)

інтерв'ю журналістам президент Португалії відзначив важливість геополітичного розташування України з точки зору стабільности і безпеки в Европі і висловив підтримку справі наближення України до Евроатлантичних структур, а також бажання дати імпульс двостороннім взаєминам. "Маю глибоке переконання, - сказав він, - що досвід Португалії на шляху економічних реформ буде важливим для України". Президент Португалії також відзначив важливість розвитку двосторонніх взаємин у сфері боротьби з організованою злочинністю та з юридичних питань. Він висловив готовність підтримати політику реформ в Україні.

Президент України відзначив, що під час головування Португалії в Европейському Союзі (1999 рік) було створено робочий план інтеґрації України до ЕС.

Делеґація уряду...

(Закінчення зі стор. 1)

Президентом Республіки Польща Александером Кваснєвським, головою Ради Міністрів Польщі Єжи Бузеком, маршалками сейму Мацеєм Плажинським та сенату Аліцією Гжеськов'як. Обговорено широке коло питань двостороннього співробітництва у політичній, економічній та гуманітарних сферах. Також узгоджено спільну участь двох держав у здійсненні великих міжнародних проєктів у сфері енерґопостачання, посилення взаємодії на міжнародній арені.

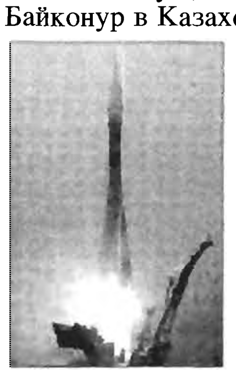
АМЕРИКА І СВІТ

Різні висліди опитувань напередодні президентських виборів

НЬЮ-ЙОРК. – У передвиборних змаганнях за Білий дім кандидат від Республіканської партії Джордж Буш-молодший знову випереджає свого суперника, демократа Альберта Ґора. Згідно з підсумками чергового опитування, проведеного інститутом Ґеллапа спільно з газетою "Ю-Ес-Ей Тудей", 48 відсотків респондентів заявили, що мають намір віддати голос на президентських виборах в листопаді за Буша, а 43 відсотки - за Ґора. Згідно з даними телекомпанії Ей-Бі-Сі, цей розрив у показниках популярности дещо менший: Буш - 48 відсотків, Ґор - 46 відсотків. Однак опитування, проведене телекомпанією Ен-Бі-Сі спільно з агентством Ройтерс засвідчило, що кандидат від демократів випереджає у передвиборних перегонах кандидата-республіканця. За Ґора висловилося 45 відсотків опитаних, а за Буша - 43 відсотки.

Американці та росіяни полетіли у космос

МОСКВА. – У вівторок, 31 жовтня, міжпростірну ракету „Союз ТМ31" запущено з космодрому Байконур в Казахстані. На борту – російські космонавти Сергій Крікальов, Юрій Ґідзенко та американський астронавт Билл Шепард, які прямують до Міжнародної орбітальної станції, спорудження котрої коштувало 60 блн. дол. Їхній політ започатковує нову еру у дослідженнях космосу.

Америка відкриє свій ринок для металюрґів

ВАШІНҐТОН. – Президент США Билл Клінтон доручив Департаментові торгівлі і представникові США на торговельних переговорах Шарлін Баршевскі провести консультації з Україною, Тайваном, Індією та Китаєм з питань достави на американський ринок продукції металюрґійної промисловости з цих країн. Він не виключає можливости запровадження карних санкцій проти держав, які не знизили обсяги експорту сталі у США.

Чеченські повстанці не здаються

МОСКВА. – За повідомленнями російських військових джерел, у Чечні здійснено бомбовий напад на кав'ярню, яку відвідують російські вояки. Внаслідок вибуху у селищі Чірі-Юрт, що 30 кілометрів від Грозного, загинули щонайменше 8 осіб, семеро з яких були федеральними військовослужбовцями. Речник чеченських повстанців Мовладі Удугов заявив, що жертвами вибуху стали 14 російських вояків, у тому числі вісім офіцерів.

Опозиція бойкотує вибори в Білорусі

МІНСЬК, Білорусь. – Минулого тижня у Білорусі відбулася друга тура виборів до Палати представників Національних зборів. Голосування відбувалося у понад 50 округах, де в першій турі 15 жовтня не було обрано депутатів. Опозиція бойкотує вибори, вважаючи їх невільними і несправедливими. Також не було на дільницях спостерігачів від ОБСЕ, які назвали вибори недемократичними і відзначили низку порушень та фальсифікацій під час першої тури.

Польща хоче взяти в оренду американські літаки F-16

ВАРШАВА, Польща – Прес-секретар Міністерства оборони США підтвердив повідомлення британської преси про бажання Польщі орендувати в США винищувачі F-16. Польська сторона плянує "позичити" на 5 років 18 літаків, які були у використанні, заплативши за оренду 220 мільйонів долярів. Уряд США має прийняти рішення стосовно цього прохання. Але керівники польського військового відомства заперечують ці повідомлення, оскільки таке рішення може зашкодити переговорам з п'ятьма фірмами-виробниками в конкурсі на придбання для повітряних сил країни однієї із запропонованих моделів багатофункціональних літаків. Міністер національної оборони Польщі Б. Коморовський заявив, що переговори у справі прийняття рішення щодо закупівлі багатофункціонального літака тривають. Більшу ясність щодо плянів польських військових стосовно оснащення повітряних сил літаками, які мають замінити техніку радянського виробництва, внесе візита міністра Б. Коморовського до Вашінґтону, яку заплянoвано на 8 листопада 2000 року.

Усама бен Ладен – антиамериканський терорист

НЬЮ-ЙОРК. Головним організатором вибухів посольств США в Кенії і Танзанії два роки тому є Усама бен Ладен - такі свідчення дав колишній військовослужбовець США, який визнав власну причетність до цих терактів. Відставний сержант американської армії Алі Мохамед заявив у федеральному окружному суді в Нью-Йорку, що вступив у змову з главою ісламської терористичної мережі та іншими з метою вбивств американців. У такий спосіб, за його словами, змовники намагалися примусити США "піти" з Близького Сходу. Внаслідок вибухів двох посольств у серпні 1998 року загинуло 224 особи, в тому числі 12 американських громадян.

Ірак закликає арабів до „священної війни"

ЕЛЬ-КУВЕЙТ. – Багдад відмовився від рішень загальноарабської зустрічі в Каїрі. "Наша позиція зрозуміла. Ірак закликає до визволення Палестини шляхом священної війни. Тільки шляхом джихаду ми повернемо арабські права на Палестину та решту окупованих територій", - заявив віце-голова Ради революційного командування Іраку Іззат Ібрагім. Друга особа в іракському керівництві, яка представляла свою країну на зустрічі в Каїрі, звинуватила лідерів арабських країн "в недалекоглядності і нерозумінні" розвитку подій.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклямa - Марія Осцісклавська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Листи – барометр „Свободи"

Нинішнього року число листів від читачів „Свободи" сягає вже двох з половиною тисяч. Редактори-ветерани відзначають тенденцію до зростання пошти, що може свідчити як про схвалення курсу тижневика, так і про його критику.

Переважна більшість листів надійшла зі США і Канади, де проживає основна маса передплатників. Автори з цього континенту пишуть переважно про громадське життя в усіх його проявах – організаційному, політичному і мистецькому. Алe багато хто з них пильно стежить за життям в Україні і надсилає свої поради чи застереження з цього приводу. Тематика і число листів з України останнім часом зазнали змін – листів стає усе більше, вони надходять з реґіонів, раніше не висвітлюваних у „Свободі", а на доповнення прохань про допомогу різного роду (від будівництва церков до дитячого взуття перед зимовими морозами) почали усе частіше надходити розповіді про досягнення у відродженні української культури, як світської, так і духовної.

Поряд з порівняно скромним, але сталим струмочком листів з Европи, Австралії, Південної Америки, зростає потік пошти з країн колишнього СССР, де проживає чимало українців. Наші земляки на сході Росії, в Казахстані, на Кавказі, в Середній Азії, як правило, дуже обережно пишуть про свій побут, але щиро радіють власним досягненням у вивченні української мови, розвитку батьківської культури. Це досить прикметно для громад, які не уявляють собі, що хтось може жити без обмежень своїх повсякденних потреб, та ще й хоче своїм доробком поділитися. Проте саме таким людям хочеться допомогти щонайперше, тому редакція постійно повторює прохання передплачувати „Свободу" для українців на далекій і суворій чужині.

Було б нечемно ідеалізувати редакційну пошту, у якій є, безумовно, розгнівані листи і нарікання. На жаль, переобтяженість редакторів не дозволяє їм не тільки відповідати на листи, а й телефонувати до читачів. В ряді випадків редактори усе ж пишуть відповіді і майже завжди це дає добрий результат. Недавно, наприклад, надійшов лист від жінки, яка відмовлялася від передплати, ображена нагадуванням про необхідність її поновлення. Невдовзі вона знову написала до редакції, зворушена тим, що отримала заспокійливу відповідь. Конфлікт між читачем і газетою було полагоджено на вдоволення обох сторін. Проте є листи з проблеми, яку полагодити дуже важко. Йдеться про необхідність скорочування надісланих дописів. Їх автори вважають, що при скороченні усуную найсуттєвіше, без чого допис взагалі не варто було друкувати. Вони наполягають на перелічуванні складу численних президій, комісій, комітетів, повного подання мистецьких програм і т.ін.

Найкраще було б взагалі нічого не скорочувати, але тоді програли б як газета, так і її читачі. Чи не доцільніше самокритично переглянути вже написане до газети, і перед відправленням ще раз перейтися по ньому власним „редакторським" олівцем? Менш гострі незгоди викликає редагування мови. На жаль, в Україні ще не затверджено найновішого правопису, який стане основою нашого спілкування в усьому світі. А граматики і посібники видані в Україні і діяспорі, містять деякі різниці. Одначе не варто їх брати трагічно. Маймо терпеливість дочекатися нового правопису.

Приємно відзначити, що в редакційній пошті немає листів ворожих, усі вони сповнені бажання читачів бачити „Свободу" ще кращою, ніж досі. Редактори тижневика досконало відчувають цей доброзичливий настрій, а тому з признанням сприймають навіть невдоволені листи.

Пишіть до „Свободи"! Кожен лист буде прочитаний і в тій чи іншій формі потрапить на сторінки тижневика.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про шукання за своїм корінням

Шукання за своїми предками, за членами давньої, часто незнаної родини – це тепер явище дуже популярне і розповсюджене. Колись, як родини віками жили на одному і тому самому місці, за предками не треба було далеко шукати. Багато родин дбало про з'ясування свого генеалогічного дерева і залишало нащадкам повну картину минулого свого роду – за іменами, змінами прізвищ жінок, датами народжень і смерти.

Одначе суспільні катаклізми XX сторіччя, особливо Друга світова війна і її наслідки, зумовили велику мандрівку народів, а з тим втрату чи загублення власного коріння. Здається, що ми, українці, особливо це відчуваємо, бо ж скільки „ісходів", переїздів, скільки передчасних смертей, скільки загублень рідних слідів ми зазнали у XX сторіччі, та й раніше. Ми до сьогодні постійно шукаємо за членами родини, за слідами нашого походження, за виясненням нашим дітям, „кого ми діти та якого роду", та часто наші шукання губляться десь на засланні, у в'язницях або, хоч не так сумно, у чужих краях.

Погляньте тільки на оголошення в наших газетах, як частенько там знаходимо розпачливі заклики „Шукаю"... Часом ті пошуки такі дивні та, здавалося б, прості, а все ж складні.

Ось минулого тижня зайшла до редакції старшого віку жінка зі сином в пошукуванні слідів і писань свого діда. Коли ми старалися її у цьому допомогти, виявилося, що її дідо – це один із найдавніших голівних предсідників тоді ще Руського Народного Союзу і один із перших редакторів „Свободи", о. Нестор Дмитрів. Не диво, отже, що вона приїхала до Головної квартири УНС і „Свободи", щоб тут шукати історичні відомості про свого діда. Однак, ці розшуки не були такі легкі, як здавалося. Наша гостя не знає ні одного слова українською мовою, а давні матеріяли „Свободи", що стосуються діяльности УНС, в більшості писані саме українською. Знайти матеріяли про о. Дмитрова не було так просто ще й тому, що їх обмаль і вони неповні. Ось зацікавило нашу гостю те, що він писав також короткі оповідання та збірка їх вийшла окремою книжечкою, але коли вона спитала, де цю книжечку можна купити, я не могла подати її джерела. Порадила поїхати до „Сурмача", але коли сама я завітала до крамниці, з'ясувала, що п. Сурмач не мав із давніх років нічого та ще і перелякав погрозою, що невдовзі кине свою крамницю, бо, мовляв, його батько в тому віці вже займався не книжками, а бджолами. Значить, ми втратимо і це джерело писаного слова.

Але як це так, що громадянка США, тут народжена, не має вдома ніяких інформацій про своїх предків? На моє запитання я дістала відповідь, що син о. Дмитрова, а її вітчим, два тижні перед смертю знищив усі родинні пам'ятки, мовляв, щоб дружина не мала клопотів із „паперами". Як шкода і як хотілося б ці незнаній мені жінці допомогти знайти свої коріння та дізнатися про свого діда і його славне минуле.

Але вона не одна, і раз-у-раз натрапляємо на осіб, що шукають, шукають. Під час відвідин Філядельфії минулого тижня приходить до мене одна із наших союзянок з двома світлинами в руках, із давніх літніх вакацій у Підлютому, та запитує, чи не знаю я осіб, що там сидять із нею-молодою. Приглядаюся пильно, віднаходжу на відворотній стороні підпис відомого світливця Добоша – і здається мені, що обличчя знайомі, але ніяк не можу пригадати. „Бо якщо ви не впізнаєте, то не маю вже кого поспитати..." А я не знаю, і мені соромно, що не можу допомогти.

То ж, дорогі мої читачі, – прошу, ще поки пам'ять у вас не заводить, занотовуйте все, що можна, шукайте джерел у своїх родинних записках і не залишайте своїх нащадків без коріння, бо вони того скорше чи пізніше будуть потребувати.

О–КА

ЧИТАЧ УТОЧНЮЄ...

Про мого батька

Стосовно поміщеної у „Свободі" 2 червня ц. р. статті Лідії Баб'юк „Товариство вояків УПА у США святкує ювілей", маю деякі зауваги. Авторка пише: „Підсумками 50-річної діяльности товариства є видання Альманаху УПА, який впорядкував Мирослав Кальба", проте не зважає на мої уточнення про мого тата Петра Левка в альманаху. У цій книжці говориться: „17 років проживає підпільно в Народній Польщі", але ми з татом не жили підпільно в Народній Польщі. Далі: „зголошується до УПА-куреня Ема". Хочу знати джерело цієї інформації, бо мій тато належав до куреня Лиса.

Д-р Михайло Левко,
Кліфтон, Н. Дж.

В Колюмбійському університеті – про українську мову

Інститут Гаррімана при Колюмбійському університеті готує „круглий стіл" під проводом д-р Антоніни Березовенко на тему української мови в Україні. Його гасло: „Мовна політика і мовна ситуація в Україні".

Перше зібрання відбудеться в п'ятницю, 17 листопада, о 12-ій год. На ньому говоритиме проф. Ася Гумецька на тему: „Українська мова в Україні сьогодні і, можливо, завтра".

В п'ятницю, 1 грудня, о цій же годині, федеральний суддя Богдан А. Футей виступить з доповіддю „Рішення конституційного суду в справі української мови в Україні". Обидві доповіді відбудуться в кімнаті 1512, в приміщенні будинку для міжнародних питань, при 420 Захід 118 вулиця в Нью-Йорку.

Інститут Гаррімана при Колюмбійському університеті щороку проводить семінари, круглі столи і панелі з проблем сучасної України, йому передано ряд українських стипендій.

Філія УКУ у Філядельфії почала серію доповідей

Товариство „Свята Софія" і місцева філія Українського католицького університету у співпраці з Осередком праці НТШ у Філядельфії організували серію доповідей на актуальні теми.

Початок серії покладено у вівторок, 20 вересня, виступом німецького науковця проф. д-р Ульріха Шваєра з Мюнхенського університету, який подав стислий огляд стану україністики та українознавчих студій в Німеччині, а особливо в Баварії, де, згідно з його твердженням, уряд сприяє розбудові україністики.

Як науковець-україніст та дійсний член НТШ, професор У. Шваєр дав оцінку сучасного стану цієї дисципліни, розповів присутнім про плідну співпрацю між університетом Людвіґа Максиміляна у Мюнхені й УВУ, подав свою прогнозу щодо майбутнього україністики в Німеччині.

Чергові дві доповіді у Філії УКУ виголосив ректор УВУ Леонід Рудницький.

Чорна книга комунізму

Уривки з книги-документу

(Закінчення. Початок в ч. 41, 42, 43)

5. ҐУЛаґ

В тридцятих роках в СССР стався бурхливий ріст числа таборів. На початку 1932 року в таборах примусової праці працювало понад 300 тисяч в'язнів при щорічній смертности їх до 10 відсотків. В липні 1934 року Головне управління таборів – ҐУЛаґ - поглинуло 212 тисяч в'язнів з 780 виправних колоній. На 1 січня 1935 року в таборах було вже 965 тисяч в'язнів. Вони були зайняті непродуктивною, виснажливою працею на будівництві Байкало-Амурської залізниці, на вугільному комбінаті в Кузбасі, у Казахстані, на Дальбуді, на Колимі.

Число в'язнів безперервно зростало і на початку 1941 року досягло 1,930 тисяч. Висока смертність (8 відсотків у 1938 році) і примітивна праця призвели до падіння виробництва в країні на 13 відсотків проти 1936 року. Нові контингенти в'язнів поставлялися з „визволених" Червоною армією теренів. Лише від лютого 1940 до червня 1941 року на Сибір було вивезено з нових територій 381 тисячу цивільних поляків, з яких вижили лише 82 тисячі. В ніч з 13 на 14 червня військо під командуванням генерала Сєрова депортувало з теренів Західньої України, Молдови, Білорусі і Балтії (на приєднаних землях проживали 213 млн. населення) 85,716 „клясово ворожих елементів". З України було вивезено 12,191 особу.

Підсумок переслідувань становить такий виказ:

6 млн. смертей у висліді голоду 1932-33 років;
720 тисяч страт за вироками спеціяльного „суду" ҐПУ-НКВД;
300 тисяч документально засвідчених смертей в таборах за 1934-1940 роки;
600 тисяч документально підтверджених смертей засланців;
2,2 млн. депортованих;
7 млн. ув'язнених в таборах і колоніях за 1934-1941 роки, з урахуванням того, що немає даних за 1930-33 роки.

ДІЯСПОРА – УКРАЇНІ

Конкурс: збережімо українську мову!

В 2000-2001 навчальному році в Україні вперше відбудеться конкурс української мови в усіх школах держави (нижче подаю уривки з листа і статтей на цю тему). Конкурс заініціювала Фундація Петра Яцика, відома з конкретної, корисної для українців праці.

Багато українців в діяспорі нарікає, що на вулицях Києва та інших міст України чути лише російську мову. Їм це дуже не подобається, але що вони зробили для того, щоб цю ситуацію змінити? Світ не складає думки про людей і народів за їхніми бажаннями, а за ділами і результатами праці.

Петрові Яцикові теж не подобається, що так мало української мови чути на вулицях українських міст. Щоб змінити цю ситуацію на краще, Фундація Петра Яцика у співпраці з Лігою українських меценатів та Міністерством освіти України заснувала конкурс української мови, в якому братимуть участь діти з усіх шкіл України у трьох вікових категоріях – 8-10 років, 11-14 років і 15-17 років. Найкращі знавці української мови отримають високі грошові нагороди. Пам'ятаймо приклад з історії: коли засновники держави Ізраїль захотіли, щоб державною мовою стала мертва в той час мова "іврит", то вони натрапили на опір з боку рабинів і синагог в Европі та Америці, які вживали мову "їдиш". Держава Ізраїль не почала боротися з рабинами, а замість того навчала всіх дітей іврриту. Сьогодні покоління рабинів, які вживали "їдиш", відмерло, а євреї усього світу говорять на івриті.

В Україні теж не варто витрачати енергії на перевиховування старих совєтських людей. Не варто писати листів протесту і вимагати, щоб хтось інший виконував за нас наш власний обов'язок! На жаль, в Україні покищо не знайшлося нікого на авторитетній державній посаді, хто зміг би сказати: "Росія має свою мову, а Україна має свою!" – і хто мав би силу обстояти цей принцип. Але ці слова може сказати за Україну українська діяспора! Якщо спільно і конкретним ділом ми станемо на захист нашої мови, то нас почує світ!

Фундація Петра Яцика взяла на себе обов'язок оплатити Конкурс української мови, який щороку буде коштувати понад 100,000 дол., і ми дотримаємо слова. Але результат був би ще вагомішим, якщо про українську мову у школах України дбатиме вся українська громада США і Канади.

Ті, хто готовий конструктивно – а не лише на словах – підтримати українську мову, мають тепер нагоду стати учасниками конкурсу, фундуючи нагороди для переможців обласного та національного рівня (список нагород нижче). Спонзоровані нагороди офіційно називатимуться ім'ям спонзорів, які отримають спеціяльні листи подяки від Міністерства освіти України і нагородженої дитини.

Час перестати нарікати на стан української мови в Україні, а почати активно її захищати!

Петро Яцик

Можна фундувати такі нагороди (для кожної вікової категорії):

Обласний рівень:
за I місце - пожертва: 350 дол.
за II місце - 100 дол.

Національний рівень. Доступні ще нагороди:
за II місце - 3000 дол.
за III місце - 2000 дол.
за IV місце - 1000 дол.
за V місце -750 дол.
за місця 6-10 - 400 дол.
за місця 11-50 -100 дол.

Одна частина кожної пожертви призначена на нагороду, друга – на покриття частки організаційних коштів. Всі жертводавці отримають податкові посвідки. Кількість нагород обмежена. Резервуйте тел: **(905) 238-0467**, факс: . Адреса для пожертв:
Petro Jacyk Educational Foundation
5080 Timberlea Blvd., Suite 202
Mississauga, ON, L4W 4M2, Canada

Відгуки на ініціятиву:

З листа виконавчого директора Ліґи Українських Меценатів Михайла Слабошпицького:

"Вчора зустрівся в "Українському домі" з Миколою Жулинським. Він сказав, що здорові сили в українському уряді – з Ющенком включно – покладають великі надії на цей конкурс. В ідеалі це мала б робити сама держава, але є кілька причин для того, що вона цього не робить. Перша – мусить оглядатися на Росію, якій це не дуже сподобається. Інша річ – коли це в Україні робить сама громадськість. Друга причина - сильна проросійська опозиція в самій Україні.

Отож Українська держава може втягнутися в конфлікт зі своїми громадянами проросійської орієнтації. І знову ж таки інша річ, коли це робить громадськість: ніхто не матиме претензій до уряду з приводу того, що він, бачте, замість опікуватися економікою, насаджує українську мову (були вже й такі спекуляції!). Отже, це важлива й справді дороговартісна акція, яка підніме національні сили в Україні, дасть їм відчуття певности себе й "запише" серед тих цінностей, які вважаються визначальними для життя в суспільстві, саме українську мову... Жулинський бачить вручення премій і нагород переможцям або в палаці "Україна", або в Національній Опері. Щоб це було справді національне свято."

Ярослав Соколик, "Народна газета", 29 вересня 2000:

"Я абсолютно впевнений, що закордонні українці одностайно підтримають проєкт конкурсу і шукатимуть різних способів, як до нього найактивніше долучитися... Ми самі вже готові по приїзді написати декілька статтей у газети з метою поінформувати широку громадськість про таку благородну ініціятиву українських меценатів. Після того наше телебачення, сподіваємося, також відгукнеться. І радіо. В такий спосіб активізуємо у діяспорі підтримку такого цікавого починання."

XIX - XXI
СВОБОДА
1893 - 2000
У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Коли починається час простуд...

Кожного року, коли наступають осінь і зима, починається час захворювань на простуди різного роду. Ось і тепер мешканці США стоять перед таким небезпечним сезоном і, як звичайно, з всіх усюдах проголошують засоби проти грипи.

У давні роки фармацевтичних засобів не було, але „Свобода" радила вберегтися від грипи іншими способами. Ось такі поради із 2 листопада 1918 року:

Еспанська Інфлюенца. Ся пошесть дальше лютує, сотки тисяч людей занедужало. Лише вчора в Нь Йорку померло 696 душ обох полів. Медичні експерти і професори доказують, що Еспанська Інфлюенца, без згляду на страшну заразливість, сама по собі не є так небезпечна. Більшість смертних випадків лучило ся в наслідок занедбаня і необосторожного перестудженя. Щоби зберегти ся перед інфлюецою належить придержуватись слідуючих правил: оминати більших зборів, спотившись не виходити на улуцю, полокати горло два рази денно розчином борового квасу і добре відживляти ся.

Але найважніше необхідним є держати травленє і жолудок в здоровім правильнім стані. Занечищений жолудок спричинає занечищенє крови, а се власне небезпечно, бо нечиста, закажена кров не є всилі боронитись від нападаючих мікробів і бацилів. Поживні соки поживи перетворюють ся в кров, котра не лише дає нам силу і витравалість, але також береже і хоронить наш орґанізм від ріжнородних шкідливих і небезпечних мікробів і бацилів. Кождий се знає. Тому для уникнення інфлюенци належить постійно держати жолудок і кров чистими і здоровими, крім висще наведених правил.

Чи актуальні ці поради сьогодні? Не зашкодить впевнитися...

Україна в Організації Об'єднаних Націй

24-25 жовтня ц. р. в рамках відкритого засідання Ради Безпеки ООН, присвяченого питанню „Жінки, мир та безпека", виступив заступник Постійного представника України в ООН Володимир Крохмаль. Він висловив стурбованість ситуацією, в якій перебувають жінки на територіях, де нині тривають воєнні конфлікти, та закликав до вжиття заходів з метою їх захисту.

Участь у обговоренні взяли представники 30 країн. На початку засідання виступив Генеральний секретар ООН Кофі Аннан.

На засіданні наводилися факти вбивств, тортур, яким піддаються жінки. Підкреслювалося, що під час конфліктів жінок продають, змушують їх займатися проституцією, проти них скоюються сексуальні насильства.

Промовці закликали Раду Безпеки вжити додаткових заходів, спрямованих на захист жінок як жертв конфліктів, та розширення їхньої участи в справі підтримання миру та безпеки.

***

„Україна задоволена позитивними результатами виконання Дейтонської угоди щодо Боснії і Герцеґовини, яких вдалося досягти за останній період завдяки наполегливим зусиллям ООН та всього міжнародного співтовариства", - заявив представник України Володимир Єльченко, виступаючи на засіданні Ради Безпеки ООН. Український дипломат відзначив створення та початок функціонування спільних інституцій влади країни, введення загальнонаціонального пашпорту Боснії, а також сприяння поверненню боснійських втікачів.

Україна й надалі спрямовуватиме діяльність свого представника в Боснії на вре\улювання становища.

***

27 жовтня на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї ООН в обговоренні комплексу питань міжнародного співробітництва у використанні океанського простору взяв участь Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко.

Висловивши зацікавленість України у вирішенні проблеми попередження незаконного використання рибних ресурсів, В. Єльченко наголосив на суверенності права держав встановлювати режим та умови рибальства чужинецьких суден у своїх економічних зонах та вживати відповідних превентивних та примусових заходів стосовно порушників.

Постійне представництво України при ООН

Новий дипломат США у Києві

Новий дипломат зі США в Києві Ярина Ференцевич.

25 серпня ц. р. в приміщенні Державного департаменту США у Вашінґтоні чергова група кандидатів склала присягу службовців американського дипломатичного корпусу. Серед членів цієї групи була також Ярина-Неоніля Ференцевич, донька Юрія і Христини Ференцевичів з Джерзі Сиҭі, Н. Дж. Вона вже почала працю на посту третього секретаря американського посольства в Києві, в економічному відділі.

До кар'єри дипломата Ярина готувала себе поступово і солідно. Після закінчення на відмінно середньої школи і школи українознавства вона вступає на навчання у Даґлес-коледж Ратґерського університету в штаті Нью-Джерзі, в якому здобула два наукових ступені: бакалавра з журналістики та ступінь маґістра з політичних наук. Під час навчання в Даґлес-коледжі Ярина була активною як член редакції студентських видань, член драматичного і дискусійно-ораторського клюбів. Вона продовжувала своє навчання у Джорджтавнському університеті у Вашінґтоні, де 1998 року одержала маґістерський ступінь в ділянці закордонної дипломатичної служби. Літом 1997 року Ярина слухала курси в Санкт-Петербурзькому і Московському державних університетах.

Від юних літ Ярина Ференцевич віддає багато часу і праці молодечій організації „Пласт". Член куреня „Ті, що греблі рвуть", вона виконувала обов'язки новацької та юнацької виховниці; комендантки Школи булавних; бунчужної Ювілейної міжкраєвої пластової зустрічі у Вінніпезі, Канада. Брала участь у мандрівних таборах в американських і канадських Кордільєрах та в мандрівному таборі в Арґентині. Була членом Головної Пластової Ради.

Треба згадати, що від дитячих літ Ярина навчалася в ньюйоркській „Студії мистецького слова" під керівництвом засновниці студії і педагога Лідії Крушельницької. Ярина виконувала низку ролей у виставах студії та брала участь в гастролях студії по містах України в 1991 році. Крім того, Ярина ще двічі відвідувала Україну.

В Ньюйоркському Українському Музеї Ярина довший час вела курс виготовлення ґерданів. В 1995 році вона була вчителькою цілоденної школи при парафії української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

20 жовтня ц. р. новий посол США в Україні Карльос Паскуаль вручив свої вірчі грамоти Президентові Леонідові Кучмі. Так склалося, що цього ж самого дня Ярина Ференцевич, яка познайомилася особисто з К. Паскуалем під час навчання в Джорджтавнському університеті, також почала працю в американському посольстві. Ярина йде слідом чималого українського роду американських дипломатів, які служили - і тепер служать - в американському посольстві в Києві, починаючи від першого посла США в Україні, достойного Романа Попадюка.

Ярина Ференцевич є членом 25-го Відділу УНСоюзу „Свобода".

Н. Н.

„ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ЦЕНТР" У ЛЬВОВІ

ПОВІДОМЛЯЄМО все українське громадянство, а особливо шановних жертводавців на будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові, що в п'ятницю, 15 вересня, по пол. на передодні святкувань „ДНЯ МІСТА ЛЬВОВА" відбулася урочиста інавґурація „ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО ЦЕНТРУ".

Цей „ЦЕНТР" міститься у просторому вестибюлі і двох бічних кімнатах середньої школи ч. 62 на Проспекті Свободи.

У цьому святі взяли участь представники міста Львова і Львівської Держ-адміністрації, громадські і національні діячі, інтелектуали, численне українське громадянство, учні і вчителі шкіл, а також представники української преси і телебачень.

Свято відкрив господар дому, директор школи п. Марциняк, дякуючи присутнім за численну участь та підкреслюючи важливість цього ЦЕНТРУ не тільки для міста Львова, але також і для тих, що, відвідуючи його, будуть мати можливість запізнатися краще із величною постаттю нашого ґеніяльного, національного поета і Пророка, Тараса Шевченка.

Після промови організатора Центру д-ра В. Іваницького та виголошення декількох привітів, відбулася на площі перед школою мистецька програма Свята, а опісля заступник голови Держ-адміністрації п. Ю. Сенчук перетяв символічну стрічку в дверях до „ЦЕНТРУ".

На стінах „ЦЕНТРУ" висять більші і менші знімки, які зображують історію побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові а під стіною дві скляні вітрини із документами „ШЕВЧЕНКІЯДИ", поміж ними на підвищенні – чудовий бюст Т. Шевченка, роботи місцевого скульптора Романенчука.

Особливу увагу звертають ПОЧЕСНІ ТАБЛИЦІ жертводавців на будову пам'ятника та численні знімки пам'ятників Тарасові Шевченкові із діяспори та з України.

Після того, як парох сусідньої гр.-католицької церкви освятив щойно інавгурований Центр, директор школи п. Марциняк запросив гостей і делегатів на прийняття в своїй канцелярії, де відбулася товариська виміна думок на тему цієї небуденної події.

Цей „ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ ЦЕНТР" залишається під опікою директора школи ч. 62 на Пр. Свободи ч. 16, п. Марциняка Михайла Івановича, до якого можна звертатися телефонічно (0322) 79-79-89 і 72-89-55, або особисто. Особливо будемо вдячні всім, що мають різного роду Шевченківські документи, якими можна було б поповнити фонди цього „ЦЕНТРУ". „Шевченківський Центр" буде відкритий для відвідувачів щоденно в годинах визначених Дирекцією Школи.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ
Будови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові

Делегати і гості за почесним столом; промовляє д-р В. Іваницький, голова Фундації ім. Т. Шевченка в Україні.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вісті секретаря

Марта Лиско,
Головний секретар

Як працює пряма збірка вкладок

В грудні цього року відділи, котрі ще не є на прямій збірці вкладок, автоматично перейдуть на цю систему. Всі члени отримають лист про спосіб вплати вкладок, повідомлення про платність та зворотну коверту до Головної Канцелярії. Члени будуть діставати чотири повідомлення: перше – про платність; друге – пригадка; третє – спізнена платність; четверте – позбавлення членства.

Секретарі й надалі будуть діставати місячні викази для їхньої інформації, хоч ми будемо просити усіх секретарів допомогти збирати залеглі вкладки. На рік секретарі дістануть загальний список відділу з адресами, як ми це вже давно практикуємо.

Кожний секретар отримає листа, якого висилаємо членам при переході на пряму збірку вкладок. В листі ми потверджуємо факт, що секретар відділу надалі залишається головним контактом у відділі, як також заохочуємо всіх членів брати активну участь у відділі. Всі вкладки, котрі секретарі зібрали наперед від членів, просимо негайно переслати до канцелярії перед переходом на пряму збірку вкладок, щоб Ви одержали секретарські винагороди, котрі Вам належать. Просимо подавати всі точні адреси платників грамот і власників грамот.

Фінансові винагороди

1. Місячно секретар дістане 5 відсотків від збірної суми вкладок. Чек не будемо виставляти, коли сума не доходить до 25 долярів. 2. Комісове на нових полісах будемо платити 50 відсотків 1-ий рік, а 10 відсотків – в другім і третім році. Нема змін на пенсійних грамотах чи на одноразових полісах. 3. Відділи будуть діставати додатково по 5 долярів на члена за братську відділову діяльність. Після відбуття імпрези секретар надішле до Головної канцелярії список присутніх членів – до касира або Головного секретаря, і отримає гроші. Відділи можуть дістати малу суму на започаткування якої-небудь імпрези.

Відділові вкладки

Багато відділів збирає відділові вкладки. Щоб допомогти у збірці цих фондів, УНС доплатить 3,500 долярів на потрібну зміну в нашій ком'ютерній системі, щоб уможливити збірку вкладок через Головну канцелярію. Ми будемо збирати вкладки, а раз на рік виплатимо відділові зібрані вкладки. Кожний секретар мусить подати список членів, котрі платять до відділу вкладки і суму. Відділи, котрі не збирають вкладок, не потребують цього робити. УНС хоче підтримати всі відділи та допомогти в їхній праці.

Роля відділів, секретарів та братська діяльність

Праця відділів та секретарів мусить замінитися із збірки вкладок на братську діяльність і організаційну працю по відділах. Секретар має стати промотором братської діяльності. Час, котрий був присвячений на збірку вкладок, треба посвятити на організування нових членів та розгорнення братської діяльності. Деякі відділи вже традиційно переводять річні святкування, пікніки і т. д. Менші відділи можуть спільно проводити активності. На наступний місяць подам деякі думки на тему цієї діяльности.

Листопад, 2000

Помер св. п. Андрій Джула

Св. п.Андрій Джула

У неділю, 22 жовтня, відійшов у вічність колишній довголітній головний радний Українського Народного Союзу та колишній секретар 161-го Відділу Андрій Джула. Впродовж 40 років А. Джула працював у відомій фірмі ЮС Стіл, у відділі американських мостів. Крім того, був також затруднений у шкільній системі повіту Квейкер Веллі.

Народився А. Джула 1 жовтня 1911 року в МекКіс Рокс, Пенсильванія, в родині Франка і Марії (з дому Міхленко) Джулів.

Співпраця А. Джули з УНС розпочалася у 1941 році, коли його вибрали секретарем 161-го Відділу в Амбріджі, Па., яким був 46 років. У 1954 році на Конвенції УНС у Вашінґтоні А. Джулу обрано членом Головного Уряду, що повторювалося послідовно 10 разів. Він був єдиним у 107-річній історії УНС так багато разів обраний.

У тому часі УНС закупив відпочинкову оселю „Союзівку", заснував Стипендійну комісію, збудував новий 15 поверховий будинок УНС, а членство досягало близько 90,000 осіб. А. Джула уважався будівничим УНС, авторитетним братським діячем та зрівноваженим провідником. У 1994 році на Конвенції УНС у Пітсбурґу А. Джула вирішив не кандидувати 11-ий раз, а відступити місце у Головному Уряді молодшим. У 1998 році на Конвенції в Торонто А. Джулу за довголітню працю в УНС нагороджено медалею о. Григорія Грушки, котру невдовзі після Конвенції вручив йому секретар 161-го Відділу Микола Дяківський.

А. Джула був вмілим організатором нових членів, і завдяки його тодішнім старанням сьогодні 161-ий Відділ є одним з найчисленніших Відділів УНС нараховуючи 396 членів. Провадив братську діяльність серед молоді організуючи змагання з гри в кручглі, кошиківки та інші відділові імпрези.

Відійшов у вічність А. Джула на 89 році ,залишив у глибокому смутку дружину Стефанію Гишак-Джулу, сина Ричарда з дружиною Флоренс, дочку Андрею з чоловіком Робертом, п'ять внуків і п'ять правнуків.

Похорон з української католицької церкви свв. Петра і Павла у Амбріджі, Па., на церковний цвинтар відслужив 24 жовтня 2000 року місцевий парох о. Михайло Полоський.

Повідомлення

На Конвенції 1998 року делеґати апробували новий Статут УНСоюзу. Новий Статут вже видрукований і готовий до висилання. Це перше повне видання від 1977 року. Всі члени Головного Уряду, голови Округ, і відділові секретарі отримають новий Статут. Члени УНС, на їхнє бажання, також можуть отримати цей Статут, якщо вони потелефонують до Головної канцелярії на телефон **(973) 292-9800** і залишать інформації нашій телефоністці.

Осіння організаційна нарада Монреальської округи УНСоюзу

Порівняно з іншими Округами УНСоюзу Монреальська округа – невелика, має тільки п'ять відділів. Цьогорічна осіння нарада Округи відбулася в суботу, 7 жовтня, в приміщенні бібліотеки відділу Ліги українських католицьких жінок Канади при парафії Успення Божої Матері в Монреалі.

Участь у нараді взяли три відділи – 434-ий, 465-ий і 473-ий. Від Екзекутивного комітету УНСоюзу на нараду прибув і мав на ній доповідь касир Стефан Качарай. Головувала на нараді головна радна УНСоюзу, голова Округи Текля Мороз, секретарював Михайло Мандрик. Після спільної молитви Т. Мороз попросила секретарів відділів дати короткий звіт про їхню працю.

Дехто із секретарів вважає, що нова система прямої вплати вкладок, а не через секретарів, як було досі, позбавляє їх особистого контакту з членами відділів. С. Качарай пояснив, що ця система зовсім не перешкоджає підтримуванню діловий зв'язок з членами. А на запитання, чи не краще було б влаштувати наступну конвенцію на Союзівці, щоб допомогти їй зменшити дефіцит, відповів, що ця справа вже вирішена остаточно – Конвенція відбудеться в Чикаго.

В своїй доповіді С. Качарай докладно пояснив статистичні дані про організований і фінансовий стан УНСоюзу і, зокрема, звернув увагу на те, що завдяки ощадливості дефіцит „Свободи" й англомовного „Українського тижневика" в першій половині цього року помітно зменшився, порівняно з першим півріччям минулого року.

Після наради була „традиційна" перекуска, що її дбайливо приготувала голова Округи Текля Мороз.

Адольф Гладилович

У пошані до минулого, з баченням майбутнього

СОЮЗ - БАТЬКО

Д-р Осип Кравченюк

(Продовження Початок в чч. 40.41, 43).

Головними редакторами „Свободи" були о. Григорій Грушка (1893-1895), о. Нестор Дмитрів (1895-1897), о. Стефан Макар (1897-1900), о. Іван Ардан (1900-1907), Антін Цурковський (1907-1909 і 1911), Володимир Лотоцький (1919-1926), Омелян Рев'юк (1926-1933), д-р Лука Мишуга (1933-1955), Антін Драган (1955-1978), Василь Тершаковець (1979), Зенон Снилик (1980-1998), Раїса Галешко (1998-2000), Ірена Яросевич (від 2000 року). У 1908 році „Свобода" виходила також словацькою мовою; її редактором був Андрій Ґела.

Варто підкреслити, що редакція „Свободи", сприяючи розвиткові різних українських молодечих організацій, відступала їм сторінку свого щоденника з окремою назвою, як от: „Пластова Ватра", „Промінь", „Шлях молоді", „Сторінка ТУСМ-у", „Студентське слово", „Літопис ОДУМ-у", „Рідна Школа", „Сторінка Зарева", „Український спорт", „Трибуна УНСоюзу", „Мова про мову", сторінка Українського музею та інші.

Спеціяльні видання

Ювілейні святкування існування Українського Народного Союзу служили нагодою до появи книжкових видань чи принаймні „ювілейного числа" „Свободи". Таким „ювілейним числом" була „Свобода" з 26 травня 1904 року, випущена в 10-річчя УНС. Десять років пізніше появився ювілейний „Календар Руського Народного Союза в Америці на рік 1914".

(Далі буде).

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

50-ліття УВАН у США

Садиба УВАН в Нью-Йорку.

У цьому році УВАН у США відзначає своє 50-ліття. Датою заснування вважається дата організаційних зборів дійсних членів, членів-кореспондентів та наукових співробітників УВАН 15 квітня 1950 року в Нью-Йорку, на яких було обрано першу Управу УВАН у США на чолі з М. Ветуховим й започатковано Фундацію УВАН, метою діяльности якої була матеріяльна підтримка академії. Одночасно були створені відділи УВАН у Дітройті, Денвері, Вашінґтоні та Філядельфії. Основний склад УВАН у США, як і в Німеччині, творили дослідники, що належали до різних установ УВАН у Києві, її інститутів та комісій. Всі члени УВАН об'єднувалися відповідно до фаху в групи, кабінети, комісії, інститути та секції. Першим президентом УВАН у США був проф. Михайло Ветухів. Після його передчасної смерти (1959 р.) президентами були професори Юрій Шевельов, Олександер Архімович, Олександер Оглоблин, Ярослав Білинський, д-р Михайло Борецький, д-р Марко Антонович. У 1961 році на кошти громади УВАН придбала будинок у Мангеттені.

Одним з найважливіших завдань УВАН вважала свою видавничу діяльність. За півстоліття вийшло 22 числа „Бюлетеню УВАН у США", 23 числа щорічних „Новин УВАН у США", понад 100 книжок. УВАН у США стала відомою серед американських та міжнародних кіл науковців через свої англомовні видання, зокрема „Аннали" (20 томів), які зробили цілий ряд важливих внесків до світової науки. Вони надсилалися до 44 країн світу на всіх континентах. Усі видання академії фінансовані виключно членськими внесками та добровільними датками й пожертвами, одержаними по заповітах.

Гордістю УВАН є Музей-архів ім. Дмитра Антоновича, започаткований і очолюваний впродовж 22 років В. Міяковським. На сьогодні архів нараховує 366 індивідуальних фондів. Не менше наукове значення має Бібліотека ім. В. Міяковського, яка зросла і збагатилася унікальними виданнями до 55 тисяч томів та періодичних найменувань. На основі матеріялів архіву та бібліотеки написано докторські та маґістерські праці, окремі статті та дослідження. Їх фондами користуються як дослідники зі США, так і з інших країн, зокрема з України.

Тепер УВАН має 194 члени, серед них 126 дійсних членів, 46 членів-кореспондентів та 22 наукових співробітники. Більшість членів УВАН має праці, друковані в европейських та американських виданнях. Багато членів УВАН, як О. Архімович, М. Ветухів, М. Ґадзинський, О. Грановський, М. Єфремов, Н. Кордиш-Головко, С. Крашенніников, Л. Марголіна, В. Приходько, О. Пріцак, Т. Степовий, В. Тимошенко, Д. Чижевський, Ю. Шевельов, І. Шевченко та ін. виступали з доповідями перед світовими та американськими з'їздами своїх фахів. С. Тимошенко, Ю. Шевельов та інші одержали престижні та почесні нагороди для учених та фахівців. Серед членів УВАН були також визначні мистці – Яків Гніздовський, Святослав Гординський, Петро Холодний та ін.

За півстоліття свого існування УВАН з осередку науковців-емігрантів переросла у світовий осередок українських студій та знайшла визнання в американському світі. УВАН тісно співпрацює з Інститутом Гаррімана Колюмбійського університету, Інститутом літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. Відданості членів УВАН справі української незалежної науки, для яких справи академії стали справою їх життя і чести, завдячуємо наукові осяги УВАН. Не можна забувати, що саме завдяки підтримці щедрих жертводавців УВАН стала, по суті, культурним та науковим центром української спільноти в Нью-Йорку, центром ширення правди про Україну у вільному світі, а у часи незалежности України вступила в новий період своєї діяльности. Сьогодні, у силу закономірного зменшення фінансової підтримки з боку діяспори, наша інституція переживає нелегкі часи. Напередодні ювілею нашої наукової інституції звертаємось до української спільноти на всіх континентах, до наших приятелів, друзів та прихильників з закликом і надалі підтримувати УВАН у США, спільними зусиллями зберегти для майбутнього України та її народу наші унікальні наукові, культурні надбання та українську академічну науку-скарбницю духовного й національного багатства. Ми ж у свою чергу докладемо усіх зусиль, щоб гідно продовжувати нашу роботу, комп'ютеризувати бібліотечні фонди та архів та утримати той науково-видавничий і культуротворчий престиж, який своєю діяльністю завоювала УВАН в діяспорі та в Україні.

Тож чекаємо вас, дорогі друзі та прихильники УВАН, у неділю, 5 листопада, о 2-ій годині по полудні, в Українському Інституті Америки, де ми разом відзначимо наш ювілей.

Олекса Біланюк,
Президент УВАН у США

Святкування 50-річчя УПА в Клівленді-Пармі, Огайо

Відзначення 50-ліття Відділу УПА в Клівленді-Пармі організував Громадський комітет на чолі з головою д-ром Юрієм Кульчицьким і секретарем Богданом Рошецьким. Видано пропам'ятну книгу в оформленні Дарії Кульчицької. Святкування започатковано 14 жовтня Молебнем до Пресвятої Богородиці в церкві Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, за участи Владики Роберта, священиків і дияконів обох конфесій. Хористами керував інж. Зенон Мягкий. Мистецьку програму започаткував голова комітету д-р Ю. Кульчицький, який попросив присутніх вшанувати пам'ять тих, що віддали свої молоді життя у боях за Україну. Опісля був апель комбатантських і молодіжних організацій. Американський і український гимни заспівав д-р Юрій Оришкевич, під музичний супровід Ліди Пронів. У програмі виступили дівочий ансамбль у супроводі бандур, читці Юрко Фірманчук і Наталка Крісла-Ліщинецька. Святочне слово виголосила Марія Пискір („Марічка"), авторка книги споминів „1000 доріг", які появилися в літописі УПА. Далі виступала співачка і диригент дитячого хору зі Львова „Самоцвіт" Марія Помірча. Секретар Б. Рошецький відзначив Михайла Моця за його велику працю у Відділі УПА. Проф. Ю. Кульчицький вручив відзначення воякам УПА. За померлих відбирали відзначення їхні діти і жінки. Були відзначені св. п. Ярослав Бабяк, Володимир Хома, Ярослав Бурдяк, Маркіян Охрін, Петро Данило, Степан Зорій, а також Ярослава Брехун, Тарас Бурий, Оксана Келлєр, Петро Дмитрик, Петро Колосівський, Михайло Моцьо, Вол. Музика, Іван Оліяр, Богдан Рошецький, Богдан Семків, Орест Фаріон, Уляна Фаріон, Ярослав Дзюбін, І. Швець і „Марічка" – Марія Пискір. Владика Роберт поблагословив трапезу, парох УПСобору св. Володимира в Пармі о. Наконечний закінчив свято молитвою.

Д-р Володимир Боднар

Розповідь про свято в Клівленді-Пармі надіслав до „Свободи" також Євген Бачинський. Дякуємо!

Лікарі визначили площини співпраці

Світову федерацію українських лікарських товариств засновано в 1977 році з ініціятиви д-рів Романа Осінчука та Ахіля Хрептовського. Її завданням було об'єднати лікарів-українців, розкинутих по всьому світі, організувати міжнародні медичні конгреси та виступати в обороні переслідуваних радянським урядом лікарів. В 1982 році президентом СФУЛТ-у став д-р Ахіль Хрептовський, який власними силами організував лікарські товариства в Австралії, Німеччині, Австрії та Польщі. Під його керівництвом відбулись конгреси СФУЛТу в Мюнхені, Відні, Києві-Львові та Харкові. Д-р Ахіль Хрептовський своїм організаційним хистом дав нашій федерації сильні основи, на яких вона росте й розвивається.

Д-р Павло Джуль

Восьмий науковий конгрес Світової федерації українських лікарських товариств (СФУЛТ) відбувся у Львові 13–17 серпня цього року. Святкове відкриття конґресу попередило посвячення пам'ятника проф. Мар'янові Панчишину, львівська громада встановила пам'ятник професорові на площі біля Львівської обласної лікарні. Будовою пам'ятника керували д-р Олег Іванців та доц. Борис Кривко. Акт посвячення виконав в асисті багатьох священиків о. Василь Боянівський. В цих урочистостях взяла участь багатотисячна львівська громада.

Офіційне відкриття конґресу відбулося у Львівському театрі опери та балету ім. І. Франка. До президії запрошено, крім членів проводу СФУЛТ-у, також представників Міністерства охорони здоров'я України, його обласного управління, президії Наукового товариства ім. Шевченка та Львівського державного медичного університету. Церемонію відкриття вів президент СФУЛТ-у д-р Павло Джуль. Після офіційної частини учасники прослухали концертну частину програми у виконанні заслужених артистів України.

Наукова програма проводилась у Львівському палаці залізничників, а виїзна сесія – у Трускавці, в санаторії „Карпати". Тематика пленарних засідань конґресу була присвячена сучасним проблемам української медицини. Особливу увагу звернено на організацію медичної допомоги, лікарську етику й деонтологію, наслідки Чорнобильської катастрофи, медико-екологічні проблеми, медичну освіту та ролю громадських організацій у розвитку медицини. Наукова програма, крім пленарних нарад, включала також 8 секційних засідань, на яких дискутовано актуальні теми різних медичних спеціяльностей. На пленарних і секційних засіданнях доповідали 16 учасників конґресу зі США. Більшість з них – молоді лікарі, які навчались за межами України, однак опанували не тільки мову своїх батьків, але також і українську медичну термінологію. З доповідями виступили д-ри Юрій Баран, Олександра Воробець, Волтер Весс, Роксоляна Горбовий, Роман Ґой, Андрій Джуль, Ігор Галярник, Бронислав Ґорскі, Юрій Мізь, о. Ярослав Налисник, Віктор Онуфрей, Віталій Пілюйко, Іван Сидоренко, Евген Стецьків, Джек Шарціс, Юрій Тисовський.

В конгресі взяли участь 480 осіб, з яких 401 було з України. Серед них було 3 академіки, 49 докторів медичних наук і 94 кан-

(Закінчення на стор. 10)

ЛЮДИ ДІЯСПОРИ

Михайлові Демковичу-Добрянському – 95 років

Михайло Демкович-Добрянський.

7 листопада ц. р. відомому у нашій спільноті, визначному і заслуженому громадсько-політичному діячеві Михайлові Демковичу-Добрянському сповнюється 95 років.

Життєвий шлях М. Добрянського – це довголітня, безкорислива й успішна праця для українського народу. Він народився в селі Лагодів в Галичині. Середню освіту здобув у Львові, в Українській академічній гімназії в 1926 році, а вищу освіту – в університетах Львова, Відня і Берліну, де вивчав філологію і державнознавство.

Від юних років М. Добрянський – член Пласту, а тепер член Куреня „Велике Плем'я Лісових Чортів", співзасновник Союзу Української Націоналістичної Молоді (1927), і член Українського Національно-Демократичного Об'єднання (УНДО) (1928). У 1933–1939 роках – головний секретар Українського Католицького Союзу, що постав з ініціятиви Митрополита Андрея Шептицького. В тому часі працював у редакції тижневика „Мета" і „Христос наша сила" та в редакції журналу „Дзвони". В роки війни працював в Українському крайовому комітеті у Львові – як заступник голови комітету д-ра Костя Паньківського, і член Президії Українського Центрального Комітету під проводом проф. Володимира Кубійовича – як референт з політичних справ.

На еміграції активно підтримав політичну консолідацію і з цією метою написав брошуру „Чому УНР", яка обґрунтовує ідею консолідації навколо Державного Центру Української Народної Республіки. Він був членом Української Національної Ради від УНДО (1947–1975), редактором журналу „Проблеми" (1947–1948), редактором тижневика „Українська думка" в Лондоні (1949–1950). Від 1954 до 1972 року працював в Радіо „Свобода" у Мюнхені, в українському відділі, а від 1956 був головою української редакції і керівником української програми Радіо „Свобода". Від червня 1972 – пенсіонер, живе в Лондоні. Його дружина Агафія померла 1975 року, а дочка Марта, за чоловіком Стельмах, вдова, живе із сином і дочкою в Німеччині. Має друковані праці з історії українсько-польських взаємин у XIX сторіччі, боротьби за демократичний Сейм у Львові російському імперіялізму, понад 30 статтей-розвідок та доповідей. Окрему цілість становлять статті на єврейські теми.

В Українському академічному товаристві в Лондоні, за його перше десятиріччя (1978–1988), зробив сімнадцять доповідей.

Сердечно вітаємо ювілята і бажаємо йому доброго здоров'я, сил, снаги і усіг благ у творчій праці.

Д-р Роман Барановський

ЛИСТИ

Про що пишуть люди до „Свободи"?

Передовім люди пишуть про Україну, бо батьківщина завжди найближча для кожного, хто не є манкуртом. **Августин Рудник** з Каліфорнії у своєму вірші „Люблю Україну" стверджує:

Люблю нашу мову,
І пісню – свою,
Люблю ці поля золотисті,
І небо це синє,
І зорі ясні,
Й луги такі пишно барвисті.

Євгенія Думка з Каліфорнії надіслала баляду про Богдана Хмельницького, у якій прокладає стежку від гетьмана до наших днів:

Українського народу любов до гетьмана чиста й справедлива, і нема такої сили, щоб її згасила.

А **Паша Ємець**, теж з Каліфорнії, у вірші „Золота любов" пише про людей, які діляться з іншими любов'ю:

Так хотілося б, щоб більше
В нас таких людей було
І життя було б милiше,
І слабкіше було зло.

Поряд з поетичним сприйняттям України у листах є й реальні спостереження. **Валентин Стадниченко** з Німеччини, звертаючись до українського відділу радіо „Свобода" у Мюнхені, закликає до оптимістичного сприйняття України, просить не чіпляти тавро правопорушників державним діячам молодої держави за найменші їхні помилки. В іншому листі Валентин Стадниченко з приводу відзначення Дня незалежности України в США радить більше пропаґувати це свято через американську пресу.

З Києва до редакції переслали статтю наукових працівниць Науково-технічного товариства радіотехніки, електроніки та зв'язку **Н. Вольницької і Т. Решетникової-Шуть** про київського князя Оскольда (так в рукопису), який був на той час видатним державним діячем і воїном. На жаль, розміри дослідження не дозволяють на його опублікуванння в тижневику. Зі зрозумілих причин „Свобода" не може також передруковувати статті, скопійовані з інших періодичних видань. Такі матеріяли надіслали **Андрій Чорнуха** з Києва, проф. **Віра Боднарук** з Чикаґо (стаття Богдана Пастуха з Луганського). Керуючись добрими намірами, **Аскольд Лисяк** з штату Нью-Йорк надіслав умови іміґраційної лотереї англійською мовою, а **Владімір Криловський** з Нью-Йорку прислав статтю на теми правозахисту – російською мовою. Просимо будькі статті чи повідомлення надсилати мовою нашого тижневика. Щодо мови написала також **Ольга Білецька** з Фльориди, яку непокоїть надто російська назва українського ансамблю „Верьовка". Насправді, це український народний хор імені Григорія Верьовки – видатного українського композитора і педагога, засновника хору. Багато хто з відомих українських мистців мали прізвища, близькі до російської мови (Григорій Сковорода, бандурист Микола Гвоздь, сліпий лірник Микола Дуброва та ін.), але були щирими українцями.

Надійшли також листи від **Микити Юрчинюка** з штату Нью-Джерзі, **Григорія Дробного** з Мішигену, **Ганни Зуб'юк** з Карпат, **Марії Симон** з Пенсильвенії, які порушують ряд особистих і громадських питань, на обговорення яких у тижневику бракує місця. З цієї ж причини не вдалося своєчасно опублікувати розповіді про таборове літо і початок шкільного року **Марійки Гумовської** зі Львова (листа переслав до редакції д-р Олег Волянський), та **Люсі Ланцути-Дейвіс** з Йонкерсу. Не видруковано й розповідь **Оксани Бризгун-Соколик** про успіх солістки Марти Боберської на червневому Моцартівському фестивалі у Варшаві. **Юрій Мирослав Левицький** з Канади надіслав рецензію на книжку Ані Савич „Повернення в Україну", про яку „Свобода" вже розповіла 26 травня за листом Марії Пискір. **Олексій і Алісія Єрусалимці** з Уруґваю написали про численні випадки зцілень та інших проявів Божої помочі, які вони бачили за роки свого місійного служіння в цій країні.

Голова Жовківської районної адміністрації **В. Герич** шукає публікації про родовище бурштину в селі Глинському цього району. Чи не допоможуть йому дослідники з Америки?

Л.Х.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

4 листопада – святкування 50-річчя Українського лікарського товариства Північної Америки в готелі Маріот, Нью-йорк. **Тел. (888) RX-UMANA. Факс (888) 55-UMANA. E-mail: umanajubilee@aol.com**

◆

5 листопада – відзначення 50-річчя УВАН у США в Українському Інституті Америки. Початок о 2-ій по полудні.

◆

11 листопада – доповідь президента Товариства українсько-американських професіоналістів і підприємців Івана Гинянського про торгівлю в Україні у Рамада-готелі, **130 Rt. 10 W, East Hanover, NJ.** Початок 0 7:30.

◆

12 листопада – концерт Українського національного ансамблю танцю ім. Г. Верьовки у Леман центрі Нью-Йорку. Початок о 2-ій годині.

◆

12 листопада – виставка творів Дарії Наумко, Лідії П'ясецької, Мирослави Стойко, Галини Титли і Адріяни Титли-Генкелс в домівці Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку (98 Друга Авеню).

◆

18 листопада – з'їзд українських журналістів Канади в Торонто, у залі КУМФ: **вул. Блюр захід, 2118.** Поч. о 9-ій год. ранку. Факс для зголошень і порад: **(416) 323-3250.**

◆

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „Гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton.** Початок о 3 -ій год. по пол.

◆

23 листопада – День Подяки на Союзівці. Початок о 1-ій по полудні.

3 грудня – вистава „На полі крові" за п'єсою Лесі України в Центрі української культури в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Початок о 2-ій по полудні.

◆

27 січня 2001 року – баль дебютанток Українського лікарського товариства Північної Америки, Товариства українських інженерів, Товариства українських ветеринарів в готелі „Інтерконтиненталь" (**505 North Michigan Ave., Chicago Il**). Тел. **(773) 278-6262**.

◆

Новорічна забава на Союзівці. Замовлення – до 16 жовтня. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. Тел. **(973)-292-9800, дод. 3040.**

Відбувся 45-ий з'їзд ОДВУ

1-4 вересня ц. р. відбувся 45-ий з'їзд ОДВУ на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Пенсильванія. З'їзд відкрив голова Центральної управи ОДВУ Олександер Процюк, який привітав делегатів і гостей та попросив усіх присутніх хвилиною тиші вшанувати пам'ять померлих членів ОДВУ – д-ра Богдана Гнатюка і Володимира Зуляка.

До президії з'їзду вибрано д-ра Богдана Шебунчака, д-ра Петра Клюка, д-ра Зенона Городського і мгр. Миколу Яшка. Протокол 44-го З'їзду ОДВУ прийнято до архіву ЦУ ОДВУ.

За Центральну управу ОДВУ звітували голова – О. Процюк, заступник голови – д-р П. Клюк, секретар – Уляна Процюк, за видавничу спілку і журнал „Самостійна Україна" – мґр М. Яшко. Заслухано звіти господарської референтури, товариського суду і контрольної комісії. Після запитів, дискусій та уділення абсолюторії уступаючій управі, номінаційна комісія подала пропозицію, щоб на наступну каденцію перевибрати до Центральної управи ОДВУ членів колишньої управи. На голову ЦУ ОДВУ запропоновано Олександра Процюка, всі інші члени управи залишаються ті самі, тільки на голову контрольної комісії запропоновано мґр-а М. Яшка і на члена – Андрія Гелетканича.

На з'їзд наспіли привіти від голови проводу і Організації Українських Націоналістів Миколи Плав'юка, Василя Нагірняка з Об'єднаних Відділів Братніх Організацій, Відділу Організації Державного Відродження України ім. Євгена Коновальця та Українського Золотого Хреста ім. Павлини Різник, а також від друга Павла Дорожинського, члена Проводу ОУН, керівника сектора громадських структур Українського Націоналістичного Руху. Ухвалено лист, написаний від імені Організації Державного Відродження України (ОДВУ) із свого 45-го З'їзду д-ром Наталією Пазуняк до Президента України Леоніда Кучми, де говориться про стурбованість станом, який існує в Україні.

Після привітів і побажань д-р З. Городиський прочитав проєкт резолюції 45-го З'їзду ОДВУ.

Учасники з'їзду підтримують нововибрану управу ОДВУ, надають їй повну моральну підтримку, дружню допомогу у всіх її починах і плянах, а також зобов'язуються виконувати її доручення, заклики та звернення для добра всього націоналістичного руху.

Петро Клюк

Обрано нову управу УААУП

Виборна Комісія Українсько-Американської асоціяції університетських професорів (УААУП) провела в жовтні ц. р. вибори нової управи. До нової управи увійшли: голова – Ася Гумецька, заступники голови – Любомир Винар, Всеволод Ісаїв та Ярослав Білінський; секретар-скарбник – Мирон Мельник; члени управи – Іван Фізер, Василь Янішевський, З. Лев Мельник, Леонід Мостович, Іванна Ратич та Марта Трофименко; Контрольна комісія – Александер Сидоренко та Михайло Калінський.

Нова управа запрошує викладачів університетів та коледжів стати членами УААУП. Просимо писати до UAAUP, PO Box 491, Kent OH, 44240.

М. Мельник,
голова виборної комісії УААУП

Фестиваль живого слова в пам'ять мисткині Алли Горської

У нинішньому році вже 23-ий Фестиваль живого слова відбувся в авдиторії Інституту св. Володимира в Торонто. Комісія шкільництва КУК присвятила його світлій пам'яті Алли Горської – з нагоди 30-ої річниці її смерти з рук КҐБ. Імпрезу відкрив голова цієї комісії д-р Євген Рослицький, який відзначив, що фестиваль проходить під девізом „Історія мистетцва – історія народу", за словами покійної вірної дочки України. Її безмежна любов до рідного слова є прикладом для усіх нас. Вона зросла в повністю зрусифікованій сім'ї, де рідної мови не чула, але в студентські роки відродилася і воскресла її українська душа і совість, вона узялася за вивчення мови, й відтоді послугувалася тільки нею.

Відтак М. Цехош зачитала письмові привіти фестивалю від Митрополита і Первоієрарха УПЦ в Канаді Василя, який написав, що Алла Горська залишила нам блискучий приклад того, як слід дорожити своєю мовою, мистецтвом та історією свого народу.

Митрополит УКЦ Михаїл теплими словами висловив признання комісії шкільництва за організацію Фестивалю живого слова. Від імені Генерального консульства України І. Логінов привітав учасників фестивалю і сказав, що йому приємно усвідомлювати таке піклування про збереження української історії та культури далеко від України.

Дальше ведення програми перейшло до А. Гаврись. Про успіх нинішнього фестивалю свідчить та обставина, що велика заля не могла вмістити усіх учасників, число яких сягало шестиста. Серед них було багато новоприбулих з України. Треба відзначити три школи з-поза Торонто: дві з Гамільтону – РШ ім. Т. Шевченка при КУК та цілоденна Св. Духа, а також РШ ім. І. Франка з Лондону. Зі школи Св. Духа приїхав разом з директором Д. Горбач повний автобус людей. Цю школу було нагороджено книгою про Т. Шевченка «Українські ночі», яку переклав з польської Є. Рослицький. З РШ ім. Лесі Українки та УНО- Захід приїхав на фестиваль ансамбль бандуристів.

Порадували присутніх виступи дітей з дитячих садочків при школі ім. Патріярха Йосипа Сліпого, «Сонечко» та при РШ ім. Лесі Українки. Сподобалося мистецьке оформлення сцени і жетони з портретом Алли Горської, за що слід дякувати А. Цехош.

Цей портрет вміщено також на обкладинці 43-го числа «Рідношкільника«, в якому вміщено передову статтю Надії Світличної, яка була подругою Алли Горської.

Подяка належить і Е. Боднарчук, вдові св. п. Івана, відомого освітянина і письменника, за книжковий кіоск, який вона влаштовує на кожному фестивалі. У проведенні свята взяли участь П. Цехош, О. Ковалик, В. Зіза, голова шкільної ради КУК Торонто Л. Зараска.

Завдяки фестивалю у багатьох серцях озвалося відлуння гордого духу Алли Горської.

Е.Б., Г.Р.

Виступають наймолодші учасники фестивалю.

Лікарі визначили...

(Закінчення зі стор. 8)

дидати медичних наук.

За-за кордону прибули лікарі з 11 країн, а саме зі США, Канади, Арґентини, Нідерляндів, Бельгії, Німеччини, Австрії, Польщі, Болгарії, Росії та Молдови. Зі США прибуло 60 лікарів разом зі своїми родинами. У книзі тез опубліковано понад 900 статтей. На шести пленарних засіданнях заслухано 59 доповідей, на 8-ми секційних – 72.

Закриття конгресу відбулось в історичній актовій залі Львівської ратуші.

На організаційному засіданні 15 серпня осідок федерації вирішено перенести до Києва. Вибрано нову управу, до якої війшли д-р Павло Джуль – почесний президент, академік Любомир Пиріг – президент, д-р Мирослав Коленський – віцепрезидент, академік Михайло Павловський – віцепрезидент, Тетяна Бліхар – секретар і д-р Роксоляна Горбовий – скарбник. До Ради директорів увійшли голови країн-членів СФУЛТ-у. Наступний конґрес заплановано провести в місті Луганську.

Паралельно до конгресу проходила конференція радіологів, яку організували у співпраці зі СФУЛТ-ом д-ри Лев Волянський, Юрій Іванів і Зеновія Стадник. Тема конференції була: „Практичні питання сучасної візуалізації у клініці-2000".

Наукову програму вели визначні радіологи зі США – Лариса Біланюк, Володимир Була, Лев Волянський, Мирон Позняк і Леонід Прокоп. Конференція тривала 2 дні. В ній взяло участь 360 слухачів.

Вшанування...

(Закінчення зі стор. 1)

На урочисту подію прибули численні представники української громади в США і американських установ та організацій, служителі Церкви. Гостей з України й усіх присутніх привітав президент університету, монсиньйор Роберт Ширан.

Архиєпископ Теодор Е. МкКаррік розповів про заслуги д-ра Павла Василика і вручив йому диплом про присвоєння почесного наукового ступеня. У перекладі промов допомагав проф. Тарас Гунчак.

Владика Павло Василик у промові-відповіді зазначив, що розцінює цю відзнаку як визнання авторитету усієї Української Греко-Католицької Церкви, у якій він служить Господеві усе свідоме життя. Він подарував господарям гуцульські тарелі, виконані народними майстрами України.

Представник арміністрації повіту Есекс Роман Пиндус вручив докторові Павлові Василику вітальну проклямацію від керівництва повіту.

Опісля монсиньйор Роберт Ширан запросив учасників церемонії до окремого сальону, де на честь нового доктора прозвучало „Многія літа", а також були висловлені щирі побажання.

Польща позичила грошей для „Мазепи"

Польський кредитовий банк дав позичку Україні на закінчення фільму „Мазепа". Міністер культури України Богдан Ступка сказав, що очікує великого успіху фільму в Европі. Це – найкращий український сценарій за 50 літ, сказав він. Прем'єра фільму має відбутися наступного серпня, до 10-ої річниці незалежної України.

Чи не пора припинити напади на Президента?

Наближається десятиріччя відновлення держави українського народу. За десять років виявилися життєздатність і тривалість цієї держави, хоч було багато невдач, але власне вони довели спроможність українського народу вийти на твердий шлях і серед державних народів творити своє і загальнолюдське майбутнє.

Закладено незнищимі підвалини і поступово підібрано з народу керівників влади, які щораз доцільніше ладнають суспільні і державні проблеми. Український народ повертає свої духовні і матеріяльні прикмети, які він колись так блискуче виявив в княжій державі. Після тривалих пошуків утвердилась державна влада, рівна іншим державним керівництвам. Президент Л. Кучма, прем'єр-міністер В. Ющенко, голова Верховної Ради І. Плющ творять тріяду, в якій кожен виконує свою ролю, а всі три творять ділове гроно, яке в „один гуж тягне", як казав колись гетьман і справжній державний муж І. Мазепа. Як знаємо з опублікованих даних, кожен з них має свою думку, ці думки іноді не збігаються, але це гроно вміє їх поєднати в спільну творчу напрямну, розділити функції між собою і йти вперед. Українські сусіди високо цінять це і підтримують діяльність українського уряду. Тільки північний сусід України згідно з своєю традиційною антиукраїнською політикою робить усе можливе, щоб роз'єднувати українські ділові групи, починаючи від державного уряду, а кінчаючи на низових клітинах. Ілюстрацією цього було діяльність колишнього голови Верховної Ради, провокаційні антиукраїнські виступи якого зривали заходи всіх ланок уряду і завдавали великих втрат, аж доки більшість Верховної Ради і винятково раціональні заходи Президента не усунули цього діяча. Але залишилися його прихильники. Оскільки Президент Л. Кучма стоїть на чолі Держави, то вони атакують насамперед його, чим утруднюють суспільне і державне життя, чинять шкоду. Насамперед вони хочуть порізнити чи навіть посварити президента і прем'єра. У київському „Українському Слові" 7-13 вересня поміщено інтерв'ю, в якому сказано: „У нас в Україні залишився дуже поганий стиль політики Президента чи президентської команди, нав'язаний не найкращими традиціями минулого. Це стиль генсеків, диктаторів, які вважали, що вони, як центральні особи, можуть усіх інших посадовців трактувати так, як їм подобається. У минулому подібне ставлення Президента ми бачили у відношенні до різних прем'єрів, хоча воно не було таким різким і довготривалим, як до Ющенка. Складається враження, що все позитивне, зроблене останнім часом, треба записати на рахунок Президента, а за все негативне відповідає хтось інший (у даному випадку – Ющенко). Це дуже небезпечна, короткозора у своїх наслідках політика команди Президента, яка не приносить Україні користі, бо вказує, що у верхах бракує згоди"...

Далі цей тижневик пише: „Останнім часом ми пережили кілька болючих для України ситуацій, пов'язаних із зовнішнім світом. Нам боляче, що Патріярх Росії дозволив собі на таку нетактовну відповідь Президентові України. Нам боляче, що деякі заяви Президента України у зв'язку з освяченням Свято-Успенського собору далеко не відповідають тому, що заявлялося перед тим у справах об'єднання Української Православної Церкви. Якщо до того додати заяви Президента щодо інших ділянок нашого життя (тепер ми говоримо про ПЕК), то, справді, вимальовується ситуація, яка применшує авторитет найвищої посадової особи в Україні. А це – загроза для нашої державності".

Як бачимо, всі твердження є думкою автора, на що кожен має право. За винятком одного. Це відповідь Патріярха Алєксєя II на пропозицію Президента України Л. Кучми. Яку ціль мав Президент, пропонуючи признання Українській Православній Церкві Російською Церквою автономії в російській системі? Можливо, Президент хотів мати офіційну відповідь Алєксєя II на свою пропозицію? І він дістав відповідь, яка чогось варта. Це документ безглуздя і нетакту російської церковної старшини на чолі з Патріярхом. Тепер українській стороні дорога відкрита, бо російська відмовилася навіть від дискусії. Найважніше, що з тим листом ми не можемо шукати компромісів, яких і так російська сторона не признає. Отже, нам залишається тільки підготовка масових акцій, тобто робота серед російської релігійної системи в Україні. Іншого шляху добитися масового переходу українських вірних до української православної церкви немає. Очевидно, це завдання не Президента, а всіх українців, зацікавлених у цій справі. В Україні мусить бути одна помісна Українська Православна Церква. Усі наші сусіди – румуни, болгари, серби, мають свої церкви.

Всякі ускладнення, непорозуміння, внутрішні заколоти, нагінки, та ще й до того безпідставні, в тій ситуації, в якій перебуває Україна, це неймовірна безвідповідальність. Всі народи, визволені після розпаду совєтської імперії, ладнають свої неполадки й нестачі, а ми чимдуж гудимо свого Президента.

Ярослав Гайвас

Храм в соляному руднику на Донбасі

Глибоко під землею, у товщі солоних пластів рудника в місті Соледарі Донецької области, розпочалося відтворення храму, який діяв тут ще в минулому столітті. Соляники вже проклали сюди підземну виробку, при допомозі місцевого священика о. Костянтина розпочали облаштування підземного храму. Його було засновано ще в 1841 році. Храм довгий час перебував у забутті. Сьогодні художники пишуть ікони для його іконостасу.

Пластовий табір в Полтаві

З полтавськими новаками – голова „Просвіти" і спонзор Пласту в Полтаві, депутат Верховної Ради Микола Кульчицький (у центрі).

Впродовж серпня ц. р. біля Полтави діяв міжокружний новацький табір для 60 дітей з Полтави та з інших областей. Комендантом була Юля Бурма з Ічні, а заступником – Кость Тесленко з Києва. В команді був також станичний з Полтави Володя Годзенко.

Молодь взяла участь також у таборах „Дух традицій" в Пироговi, „Січ" – на Десні, „Транскарпатський перехід", в археологічному таборі біля Одеси.

Цього року пластуни Полтави мають пластові однострої завдяки старанням Товариства Української Мови (ТУМ) в Чикаго.

Віра Боднарук,
голова ТУМ-Чикаго

Німецький україніст відвідав Америку

Проф. д-р Ульріх Шваєр, директор Слов'янського Інституту при Людвіг Максимілян-університеті в Мюнхені, дійсний член НТШ і почесний професор УВУ, відвідав з кінцем вересня і з початком жовтня цього року деякі українські наукові установи на східньому побережжі Америки. Проф. Шваєр виголосив коротке слово про стан україністики в Німеччині на форумі НТШ в Нью-Йорку і відвідав Фундацію УВУ в цьому місті.

З доповіддю „Німеччина і незалежна Україна: підсумки взаємин одного десятиліття" він виступив у Філії УКУ у Філядельфії, де мав зустріч з чільними діячами української культури міста. На запрошення проф. Б. Блюменталя проф. Шваєр виступав у рамках програми Центральних і східноевропейських студій Ля Саль- університету у Філядельфії, а на запрошення проф. А. Кіпи мав виклад про Німеччину і її ставлення до Східньої Европи в Мюленберг-коледжі в Аллентавні, Пенсильванія.

У всіх своїх виступах проф. Шваєр підкреслював позитивне ставлення уряду Баварії до України і українознавчих студій.

УВУ

Тяжко українцям у Запоріжжі

Члени запорізьких осередків 13 загальноукраїнських політичних партій і громадських об'єднань пікетували будинок обласної державної адміністрації в Запоріжжі, протестуючи проти дальшого російщення цього краю. У своєму зверненні до влади учасники пікетувань вимагають дотримання конституційних положень щодо розвитку української мови як державної в Україні, а в зв'язку з цим – забезпечити викладання у вищих і середніх закладах державного мовою, ліквідувати російськомовну сторінку в українському паспорті і поновити графу „національність"; позбутися символів неіснуючої імперії, колоніяльних знаків, назв вулиць, площ.

Голова Запорізької „Просвіти" Тарас Шевченко дає інтерв'ю тележурналістам під час пікетування будинку влади.
*Фото **В. Іванова**, м. Запоріжжя*

Коломия – місто фестивальне

Олександер Вівчарик,
кореспондент „Свободи"

Коломийська сіль

Коломия має багату і цікаву історію. Ще з прадавніх часів тут існувало старослов'янське поселення. Автор Галицько-Волинського літопису, згадуючи про місто над Прутом, у 1924 році називає його „Коломийською сіллю" – бо вона була в центрі видобутку солі.

Коломийська земля народжувала дивовижних людей. 1 жовтня 1608 року, разом з іншими чотирма мандрівниками, майстер-корабел з Коломиї Іван Богдан зійшов на американський берег з англійського судна „Марія і Маргарита". В Угорниках коло Отинії 1552 року народився Іван Желізо. Він увійшов в історію як Йов Почаївський – перший письменник і святий з коломийського краю. Стара коломийська дерев'яна церква на Монастирку береже спомини про Богдана Хмельницького, який тут молився, йдучи на Львів.

У пам'ять Коломиї вкарбовано імена просвітителя Миколи Верещинського, який на свій кошт видав „Русалку Дністровую", фольклориста Григорія Ількевича, поета та перекладача Григорія Боднара. Саме у Коломиї були започатковані перші українські музеї і книгозбірня, що постали революційної „весни народів" 1848 року. Тут також відкрили першу в Галичині українську приватну друкарню. Тут, у Коломиї, Василь Микитчук віддав у заставу власну хату, щоби довести до кінця задуману справу – видати тритомну „Українську загальну енциклопедію" – першу українську енциклопедію.

Коломийщина – край трьох академіків – Володимира Грабовецького, Василя Лизанчука, Мирослава Стельмаховича. Навіть славнозвісну „Гуцулку Ксеню" написав у Коломиї відомий композитор Ярослав Барнич. На цьогорічний фестиваль гуцулів до Коломиї приїхав продовжувач справи Барнича, завідувач катедри хорового диригування Київського університету культури, народний артист України, професор Михайло Гринишин. Він тут серед своїх, адже народився у селищі Обертин поблизу Коломиї. Гуцул Михайло Гринишин записав і обробив багато гуцульських народних пісень.

Коломия – велика духом, вона надихає, і саме в цьому тепер її сіль...

Реконструкція

Такою гарною, як в дні X Міжнародного гуцульського фольклорно-етнографічного фестивалю, Коломия ще ніколи не була. Слова жартівливої коломийки „Коломия – не помия, Коломия – місто" виявилися правдивими і пророчими. Зараз це затишне, неповторне місто, яке в дні фестивалю помолодшало і повеселішало. Те, що тут зробили за рік, здається просто неможливим. Недарма навіть такі практичні люди, як голова Івано-Франківської обласної адміністрації Михайло Вишиванюк і його заступник, голова організаційного Комітету з підготовки фестивалю Богдан Томинчук, оцінюючи зроблене в Коломиї, піднеслися до високого слова. Михайло Вишиванюк сказав: „Хочу, щоб всі гості, що приїдуть на свято і здалеку і зблизька, пізнали в оновленій Коломиї відроджену і оновлену Україну, що гордо і незворотно утверджує себе". А Богдан Томинчук додав: „Фестиваль, готування до нього довели, що ми справді великий народ, спроможний не лише відремонтувати місто, а й збудувати власну міцну державу".

Понад півроку місто жило в суцільних риштуваннях та інших будівельних незручностях. Однак коломиянам передалися затятість міського голови Віктора Корчинського, голови районної адміністрації Михайла Наконечного і голови районної Ради Василя Жибака. Тому усі взялися дружно до справи: замінили 5 км. газових трубопроводів, реконструйовали майже 6 км. кабельних мереж зв'язку, відновили 225 будинків. За 90 днів зведено унікальний Музей писанки. Реконструйовано майже всі площі і проспекти, на багатьох вулицях укладено тротуарну плитку або перекладено бруківку. У середмісті з'явилися вуличні ліхтарі нового покоління.

Найкращою будівельною організацію було визнано кооператив „Зодчий" (директор – Іван Озарук). Це підприємство премійовано німецьким риштуванням. Отже, як кажуть, очі бояться, а руки роблять. А коли ці руки вправні, та ще й мудра голова...

Заграли трембіти.

Голова Всеукраїнського об'єднаного товариства „Гуцульщина" Дмитро Ватаманюк (зліва), який вітав на фестивалі Президента, і відомий краєзнавець-дослідник з Коломиї Петро Арсенич.

Люди і долі...

Коломия – різноманітна і багатоплянова. Але найперше вона – українська. Українська у всьому. Коломия дихає Україною, її люблять навіть ті, хто Україну не любить. На фестивалі я випадково познайомився з бабою Шурою, як вона себе називала. Ця літня жінка принципово розмовляє російською мовою, хоча оселилася в місті над Прутом відразу після війни.

Баба Шура родом з Курщини. Вона – наполовину українка. Їй подобається місто, але не подобаються люди, бо вони, мовляв, бандерівці, а баба Шура була і зосталася „совєтськім чєловєком"... Так вона заявила на прощання. Для Коломиї це – рідкісний випадок.

Більш характерною є доля Тетяни Сербанюк. Ця привітна жінка родом з Новгород-Сіверщини, батьківщини Президента України Леоніда Кучми. Тетяна Сич вийшла заміж за коломиянина і стала у місті своєю. Вона, як і баба Шура, медичний працівник, та, на відміну від неї, полюбила не тільки місто, а й його людей. То ж живе їхнім життям, їхніми радощами і печалями, навіть запашну гуцульську говірку перейняла. Ко-

(Закінчення на стор. 13)

Отакою була Коломия ще 20 вересня.

Автор популярної пісні „Вівці мої, вівці...", професор Михайло Гринишин з дружиною і сином у Коломиї.

Коломия - місто...

(Продовження зі стор. 12)

ломия розквітла, як сад на весні...

Коломия - це не тільки будівлі, історія, люди. Коломия - це дух. Він живе в душі кожного горянина, бо для гуцулів це місто - найкраще у світі. Про це ще раз нагадала наукова конференція „Гуцульщина: наука, освіта, культура". Крім мовознавців, мистецтвознавців, науковців з України, на ній виступив леґендарний Микола Домашевський - доктор економічних

Вир фестивалю захопив (біля Музею писанки) і журналістку з Америки Дідру Вітенґлер.

наук, директор дослідного інституту Гуцульщини в Чикаго, редактор журналу „Гуцулія", завдяки титанічним зусиллям якого вийшли 5 томів „Історії Гуцульщини". Слухаючи його, а також голову гуцульського товариства Великобританії Василя Потяка, я гостро відчув, що таке правдивий гуцул. Це, насамперед, людина, яка понад усе любить рідні гори, рідну мову, яка ніколи не забуває традицій предків і береже їх у будь-якій частині земної кулі. Бо все це у його серці назавжди. І в цьому Микола Домашевський нічим не відрізняється від Миколи Слободяна, який приїхав на фестиваль зі Запоріжжя, чи від Ірини Свйонтик, яка приїхала з Івано-Франківська, мріючи знайти на фестивалі однодумців, які б допомогли їй видати альбом „Народна вишивка Івано-Франківщини". У ньому - 30-річний творчий доробок... викладача хірургії вищої категорії. Пані Ірині, як і панові Миколі, болить, щоб не зникла найменша риса, грань рідної культури. Вона, як і він, віддає на служіння рідному краю себе всього. Тож мене вже не здивувало, коли на круглому столі „Гуцули і діяспора" в музеї історії Коломиї я почув від Антона Ясельського з Англії про Михайла Тарнавського, який заповів свій будинок у чудовому передмісті Лондону Україні. Тепер у ньому живуть українські дипломати. Таке приміщення обійшлося б нашій державі у 3 мільйони долярів. Але коли є гуцул Тарнавський (а насправді Дмитренко), ще й родом з Коломиї, значить буде Україна, бо він про неї подбає. А буде Україна - будуть і гуцули!

На фестивалі від старого горянина з села Молодятина Михайла Сметанюка я почув: не той гуцул, що погуцулився, а той, що в горах вродився. Але у Коломиї на святі гуцулами хотіли бути всі. І не тільки тому, що одяг у них гарний і гори аж очі вбирають. Кожне українське серце прагло такої ж згуртованости, заглиблености у себе, вірности традиціям, яку демострували горяни. Вони приворожували щирістю і безпосередністю. Тому я нітрохи не здивувався, коли побачив серед учасників наукової конференції Ольгу Попович з Чикаґо.

У неї немає гуцульської крові, але є гуцульський гордий дух, який увібрав у себе всю Україну. Її дідусь родом з села Базилії на Поділлі виїхав до Америки ще 1910 року, де одружився з її бабунею, яка родом з села Лежанівки Тернопільської области. Там же, в Америці, народилася її мама. Коли вона приїхала до родичів в Україну, її назад вже не відпустили. Мама і заповіла доні відвідати країну, у якій народилася, і вклонитися могилам діда і баби. З 1993 року пані Ольга - в США. В Україні викладала у Львівському лісотехнічному університеті, а в Америці відкрила у собі дар поетеси. Вже написала понад 400 віршів, новель, легенд. Цього року має вийти друком її перша книга. Ольга Попович виступила на конференції, віддала шану гуцульській єдності і самобутності. А з Коломиї її шлях проляже у село Капустине на Черкащині. Там народився її батько...

Велика Україна, але з кожної її точки видно Гуцульщину.

Фестиваль

На гори приємно дивитися, бо вони таки прекрасні. Але жити в них непросто. Гуцули живуть і живуть гарно, бо не можна серед такої природи животіти і скніти. Горяни вміють і люблять працювати, вміють і відпочивати. Їхні

(Закінчення на стор. 14)

Молоді з Печеніжина вирушили до Леоніда Кучми та Івана Плюща, щоб запросити їх на весілля.

Гуцулка Люба Березовська (зліва) приїхала на фестиваль з Південно-африканської республіки. На світлині вона - з свекрухою.

Оля Соколова з фірми „Зодчий" реставрує двері, яким 120 років.

Гості з Криму...

...і з Польщі

ЗВІДУСІЛЬ

Лист з підводної домовини

Російські і норвезькі водолази ввійшли до затонулого у Баренцевому морі російського підводного корабля „Курск" і підняли на поверхню тіла трьох моряків. В кишені одного з них – капітан-лейтенанта Дмитра Колесникова виявлено лист, у якому говориться, що 23 моряки пережили аварію і зібралися в одному з відсіків корабля. Офіцер пише про деталі катастрофи і звертається до своєї дружини. Ці фрагменти листа ще не оприлюднені.

Ґрипа і застуда – близькі родичі!

Усталене уявлення, згідно з яким ґрипа - це інфекційне вірусне захворювання, а застуда - лише недуга, причиною якої є переохолодження організму, не відповідає дійсності. Про це пише американський журнал "Гелс", подаючи спільне та відмінне між цими двома зимовими недугами. Закладений ніс, кашель, біль у горлі характерні для одного й іншого захворювання, але спільне між ними на цьому і закінчується. Під час ґрипи до них додається лихоманка, утома, болі в тілі. Вберегтися від цих захворювань важко, і спричиняють їх віруси, але якщо вірусів, що призводять до застуди, існує близько 200 видів, то тих, які призводять до захворювання на ґрипу набагато менше, проте вони й небезпечніші. Переохолодження організму саме по собі не може спричинити ні застуди, ні захворювання на ґрипу.

Літак зачепився за гору

Минулого тижня біля грузинського порту Батумі розбився військовий транспортний літак Росії ІЛ-18, на якому було 86 осіб, зокрема 67 вояків, члени родин військовиків, діти (серед них 9-місячне немовля), 11 членів залоги. Усі загинули. У дощову погоду машина перед приземленням зіткнулася з горою . Цей літак двічі на місяць здійснював лети з підмосковного летовища Чкаловське до військових баз Росії в Грузії.

Моряки не послухали розвідку

Провідний експерт розвідки США подав у відставку на знак протесту проти неуваги морського командування до попереджень розвідки про небезпеку терористичного замаху на есмінець „Коль". Прізвище експерта не оприлюднено. Командування фльоти визнало, що, попри попередження, на есмінці не було вжито заходів пильности.

Домагатимуться заборони крайньо правої НДПН

Уряд Німеччини вирішив звернутися до Конституційного суду з позовом щодо заборони діяльности на території країни крайньо правої Націонал-демократичної партії (НДПН). За словами федерального канцлера Ґергарда Шродера, Берлін налаштований проти неонацистів.

Коломия - місто...

(Закінчення зі стор. 13)

пісні такі ж заворожуючі, як полум'я ватри вночі чи шепотіння гірської річки. А танці швидкі і граційні, як рухи карпатської рисі. Мелодія сопілки в'ється гуцульським різьбленням, а візерунок вишивки вплітається в плач скрипки.

Гуцульський фестиваль розпочали трембіти, а підхопили і понесли сопілки, скрипки і цимбали вулицями і майданами Коломиї, винесли до Співочого поля, на якому палала фестивальна ватра, і через екрани телевізора принесли її іскру у кожну українську родину. І той, кому вона впала у серце, подоброму позаздрив тим, хто був на фестивалі, хто купався в морі чарівних мелодій Коломиї.

Кожному гостеві була тут справа до душі: одних привабили цікаві і неповторні гуцульські забави, інших – показові виступи учасників художньої самодіяльности або вистави Коломийського театру чи виставки майстрів декоративно-ужиткового мистецтва. Але всіх, хто б до чого не тяжів, захопив вир фестивалю, його дух, його енергія. Я чи не вперше усвідомив, що народне мистецтво живе у народі – самобутнє, народжене ще у прадавні часи. Гуцулам підспівували на фестивалі галичани, подоляни, сіверяни, слобожани, всі. Бо те, що вони робили, було справжнім, як життя, як гори, як водоспади, як полонини!

Ложка дьогтю...

Як не прикро, але мушу сказати, що тільки за п'ятим разом вдалося зустрітися з Богданом Томенчуком, головою організаційного комітету свята, щоб запитати, навіщо він давав мені – журналісту, який приїхав у Коломию аж з Черкащини – запрошення, за яким на офіційне відкриття фестивалю не пускали, бо для цього були інші, спеціяльні запрошення.

Як зрозуміти, що голова товариства гуцулів „Коломийка" і керівник прес-центру фестивалю Вікторія Плахта не дала „бейджика", на якому написано „Преса" і вказано видання, від якого працює журналіст? Я зареєструвався у прес-центрі як тільки приїхав, постійно навідувався до неї, але піймав облизня, а без того клятого „бейджика" я викликав недовіру у охоронців порядку і мав певні труднощі.

Завдання редакції я зміг виконати тільки завдяки приязні звичайних людей, які ледь не силою проштовхнули мене крізь кордони міліції до місця святкувань, але за огорожею залишились менш наполегливі гості з Франції, інших країн... У мене склалося враження, що до мене було спрямоване невдоволення діяспорою офіційних осіб. Богдан Томенчук у розмові зі мною підкреслив: діяспора не дала на фестиваль ні копійки...

Ще відвертішим був посол України у Польщі Дмитро Павличко, який у розмові зі мною сказав:

– Хотів би, щоб американські українці сьогодні думали про Україну так само, як і 10 років тому, щоб вони не забували нас. Я не бачу тут колег з Америки. У мене таке враження, що українці в Америці вважають, що у нас все добре, допомога не потрібна і нас можна лишити в спокої. Українці в Америці не повинні піддаватися асиміляції. Якщо буде добре, то і їм там буде легко.

На мою ж думку, діяспора робила і тепер робить для України можливе і неможливе. Микола Домашевський зробив більше, ніж наукові інститути на рідній землі. А скільки допомоги отримували і отримують люди в Україні від українців з-за океану? Та головне – це духовність, культура, звичаї, які зберегли наші земляки за кордоном, і за це їм треба тільки вклонитися, а не докоряти.

Чи не пора позбутися на таких святах надмірних заборон і обмежень, властивих часам комуністичного режиму?

Фото автора

***

Калина Ватаманюк,
редактор журналу „Гуцульщина" (в Україні), заслужений журналіст України, лавреат премії Василя Стефаника

За програмою фестивалю було проведено міжнародні науково-практичні конференції: „Гуцульщина: наука, освіта, культура"і „Музика Галичини". На першій виступили директор Коломийського інституту Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника Олег Пилип'юк, голова Всеукраїнського об'єднаного товариства „Гуцульщина" Дмитро Ватаманюк, гуцули з діяспори Василь Потяк (Великобританія), Микола Домашевський (Чикаго, США), науковець зі Львова Нестор Библюк та інші науковці.

Опісля учасники конференції розійшлися на дискусійні „круглі столи". У першому з них „Гуцули і діяспора" взяли участь маґістер філософії Іван Монолатій, відомий історик-краєзнавець Петро Арсенич, доцент катедри релігієзнавства Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника Мечислав Фіґлевський, голова товариства „Гуцульщина" Дмитро Ватаманюк, Василь Потяк, Микола Домашевський, Антін Ясельський.

22 вересня у селищі Печеніжині відбулося культурно-мистецьке свято, присвячене 300-літтю від дня народження Олекси Довбуша. Протягом трьох днів неподалік Коломиї на правому, як ще називають, „гуцульському" боці Прута, на Воскресінській горі, діяв учнівський табір „Гуцулія молода". А в місті, у перший день фестивалю, відбувся огляд дитячих колективів художньої самодіяльности та виставка дитячих робіт декоративно-ужиткового мистецтва з усього реґіону Гуцульщини. Цього ж дня проводилися і спортивні гуцульські забави, де мірялися силами молоді леґіні.

Розпочались фестивальні дійства у Криворівні, де 20 вересня під час Всеукраїнського літературно-мистецького свята „Криворівня-2000" Владики Софрон Мудрий, Павло Василик, Іоан та священики освятили фестивальний прапор і свічі, від яких було запалено фестивальний вогонь, естафету якого протягом трьох днів пронесли спортсмени по містах Гуцульщини, де проводилися попередні фестивалі.

Опівдні, 23 вересня, відомий спортсмен України Роман Вірастюк, подолавши останні метри маратонної естафети, вніс смолоскип з вогнем на центральну площу в Коломию і передав його поважній коломиянці-гуцулці, першій заслуженій артистці на Гуцульщині Оксані Затварській, яка під багатоголосся трембіт запалює фестивальний вогонь.

Багатотисячна гуцульська громада, що змогла вміститися на цьому досить просторому міському майдані, вітає на святі Президента України Леоніда Кучму, голову Верховної Ради України Івана Плюща, народних депутатів, представників ряду міністерств, керівників Івано-Франківщини і сусідніх областей та активістів товариства „Гуцульщина".

Свято відкриває міський голова Коломиї Віктор Корчинський. До слова запрошують Президента Леоніда Кучму, який говорить:

– Радий щиро привітати учасників і гостей цього свята, яке уже вкотре приходить у цей благословенний край. Ця земля давала силу, віру і наснагу багатьом титанам духу, борцям за волю і незалежність України, творцям, які прославили її високими злетами свого таланту і натхнення. Десятиріччя гуцульського фестивалю дає підстави сказати, що наше загальнополітичне та культурно-мистецьке життя збагатилось новою гранню, новою традицією.

До присутніх звернулись Дмитро Ватаманюк і голова обласної адміністрації Михайло Вишиванюк. Після урочистого відкриття головні фестивальні дійства перенеслися на Співоче поле.

Виконавський рівень колективів був настільки високий, що понад 90 з них потрапили в фінал, тобто в ґала-концерт, 82 колективи стали лавреатами фестивалю першого, другого і третього ступенів. Їм вручено дипломи, медалі, цінні подарунки і пакети друкованих видань, присвячених фестивалеві.

Завершився фестиваль великим молодіжним святом на Співочому полі, в якому взяли участь провідні артисти нашої естради Михайло Кривень, Богдан Сташків, гурт „Ватра", Олег Скрипка, Богдан Кучер та багато інших.

м. Коломия

У якій парафії найсмачніші вареники?

Очевидно, у Норт-Порті на Фльориді, при церкві св. Марії. Можливо, дехто з цим не погодиться, але доброзичливе змагання ще нікому не пошкодило, тільки допомогло.

Група працьовитих жінок цієї парафії відзначається безкорисною працею для цілої громади. Від продажу вареників і повних обідів наша церква має фінансову поміч, яка дуже потрібна для щоденних видатків. Щире спасибі Катерині Барабан – директорці кулінарного відділу – за її віддану працю, як рівнож усім жінкам, які спільно працюють багато років для добра нашої громади.

Міра Андрушка,
Норт-Порт, Фла

СПРАВИ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Свято парафії Пресвятої Трійці в Кергонксоні

Парафія української католицької церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й., 24 вересня ц. р. відзначила 35-ліття заснування парафії і 25-ліття побудови церкви.

В неділю процесію з Владикою Василем Лостеном при вході до церкви привітали хлібом і сіллю діти, муж довір'я Дмитро Досяк і директорка Школи українознавства Оля Равлюк, а хор „Золотий Гомін" під керуванням д-ра Олега Волянського тричі заспівав „Буди ім'я Господнє і благословенне".

Архиєрейську Святу Літургію відслужив Єпископ Стемфорду Василь Лостен у співслуженні оо. Михайла Дубовича, Василя Годенчука, Юрія Годенчука (місцевого пароха), Ярослава Костика, Олекси Костика, Василя Путера і диякона Теофіля Старуха. Відправлено Панахиду за померлих парафіян. Після офіційної частини свята на Союзівці відбувся бенкет з участю близько 300 осіб.

Згідно з бажанням Владики В. Лостена, не було президіяльного столу, бо всі перед Богом рівні. Ведуча програми Маріяна Заяць представила, крім вищезгаданих служителів церкви, також о. кан. Еміліяна Шараневича, колишнього пароха нашої церкви М. Струця, архітектора Радислава Жука, автора проєкту будови нашої церкви, президента Української Федеральної Кредитової Спілки д-ра Богдана Кекіша з донькою, предсідника Українського Народного Союзу Уляну Дячук з чоловіком Володимиром, колишнього предсідника УНС Й. Лисогора з дружиною і д-ра Ричарда Крафта – інспектора міста Ваварсінґу, а також осіб, які супроводжували священиків.

Під час обіду о. диякон Т. Старух виступив зі спогадами з минулого, а Владика В. Лостен виголосив слово, у якому представив історію нашої парафії.

Ведуча програмою М. Заяць зачитала привіти від Владики Любомира Гузара, о. І. Мака, Й. Лисогора, конґресмена Мавріс Гінчі, інспектора міста Рочестера Г. Ліптона. Виступали о. Василь Годенчук, архітектор Радислав Жук, президент Української Федеральної Спілки в Нью-Йорку д-р Богдан Кекіш і предсідник УНС Уляна Дячук. З почесних гостей склали пожертви: д-р Б. Кекіш від Кредитівки в Нью-Йорку – 1000 дол., подружжя Старухів – 200 дол., о. Е. Шараневич – 150 дол., подружжя Лисогорів, В. і У. Дячук, Р. Жук – по 100 дол.

У мистецькій частині програми виступили Тома Прутеняк (баритон) при фортепіяновому супроводі своєї дружини Оксани Равлюк-Прутеняк, ансамбль СУА „Мальви" під диригентурою проф. В. Бакума, Оксана Равлюк-Прутеняк – фортепіянове сольо, юнак Олег Крупа, хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра О. Волянського із сольовим виступом Оксани Бакум, при фортепіяновому супроводі Оксани Прутеняк.

Настоятель церкви о. Юрій Годенчук подякував комітетові на чолі з Лонгином Старухом, а також усім його помічникам на святі. Молитвою, що її провів о. канонік Е. Шараневич, закінчено імпрезу.

Д-р Роман Барановський

На честь 35-літнього служіння

Діти, онуки о. Сергія і паніматки Юлії разом з парафією в Юніондейлі організували свято на честь 35-ліття Служби Божої архипресвітера Сергія. В 10-ій годині дзвони повідомили про Службу Божу. Наш гість, співак Юрій Федорів виконав „Отче наш". Голова управи Іван Саранча привітав присутніх зі святом, ознайомив з життєвим шляхом архипресвітера Сергія. Член управи Зінаїда Гречнів вела святкову програму. Щиро вітав ювіляра о. Максим Кабасюк. Науковий співробітник Інституту історії України Сергій Білокінь сказав, що твори архипресвітера Сергія потрібно видати книгою. Вітаючи ювіляра, голова Комітету УККА в Нью-Йорку Мирослав Шміґель нагадав про художні його виставки минулих літ. Тепло вітали о. Сергія завідуюча канцелярією Академії Наук Оксана Міяковська-Радиш, відомий хірург Ярослав Туркало, д-р Надія Кмета, Надія Шміґель, Іван Бабинський з дружиною та інж. Іван Заковоротний з церкви св. Покрови (Нью-Гейвен, Конн.) подякував о. Сергієві і парафіянам, що залишилися в Київському Патріярхаті. Директор Школи українознавства Ольга Кекіш пригадала про шкільні роки о. Сергія, коли вони вчилися в гімназії. Промовляли Віра Павленко, Катерина Мицьо, професор Іван Самійленко. Лариса Кукрицька і Володимир Лисняк прочитали драматичну п'єсу Лесі Українки „Одержима", а народний артист України Іван Бернацький – поезію Тараса Шевченка „Мені однаково...". Іван Саранча виконував на баяні українські мелодії, Олеся Клубук декламувала вірші, Таня Пашкевич виконала ряд творів на фортепіяні. Зачарувала виконанням на бандурі своїх творів Лариса Пастухів-Мартин. Гучні оплески дісталися маленькому Кристофорові за українську пісню, під мелодію маминої бандури, і сімейному хору, який складався з батька Девіда – американця у вишиванці, Ольги Пастухів, Ірини – дружини д-ра Ярослава Слюсаренка, їхніх трьох дочок, бабуні Юлії. В. Барабаш вручив о. Сергієві зібрані в бронзовий рамці публікації „Свободи" про ювіляра.

Парафія св. Михаїла Української Православної Церкви подарувала настоятелю, архипресвітеру Сергію на честь 35-ліття вірної Слуби Божої рідною мовою 5 томів „Енциклопедії українознавства".

Василь Барабаш,
Юніондейл, Н.Й.

Учасники свята в Юніондейлі, Н. Й.
Світлив ***Андрій Кмета***

Від прес-служби Фонду святого Володимира

Німці готові допомагати Українським Церквам

14 – 16 вересня у місті Фрай-зінґу (Німеччина) відбувся конґрес доброчинної організації "Renovabis", яка покликана допомагати церквам Східньої і Центральної Европи. Від України на конгресі були присутні представники Львівської Богословської Академії, Фонду святого Володимира (Львів), а також Римо-Католицької Церкви та УПЦ (Московського патріярхату). "Renovabis" збирає детальну інформацію про церковне життя і проблеми – з тим, щоб фінансувати конкретні доброчинні проєкти. Тепер розглядається проєкт Фонду святого Володимира про створення у Львові Центру родини.

Україна приєднується до світового католицького руху

19 – 25 вересня у Люксембурзі відбулися генеральні збори товариства "Unum Omnes" – організації, яка об'єднує католицькі рухи цілого світу. До товариства із понад двадцяти держав, які мають постійне представництво в "Unum Omnes", цього року долучилася й Україна – постійним дійсним членом від нашої країни став Фонд святого Володимира. Завдяки членству у цій великій міжнародній організації, українці отримують ще одну нагоду розповідати про себе світові.

На науку до Австрії

Вже десятий рік поспіль Фонд святого Володимира підтримує контакт із католицьким чоловічим рухом Австрії. Наприкінці вересня, до Австрії поїхало 18 осіб – членів товариства "Сільський господар". Вони мешкатимуть у фермерських родинах і набиратимуться досвіду ведення господарства по-европейськи. У другій половині жовтня виїхала група учнів і студентів, які будуть збагачувати в Австрії мовну практику.

ЗВІДУСІЛЬ

Нове родовище алмазів в Африці

Величезне родовище алмазів розвідано в Зімбабве. Про це йдеться у спільній заяві двох компаній, які проводять геологічну розвідку в Зімбабве, - гірничодобувного велета з Англії "Ріо Тінто" і світового алмазного монополіста "Де Бірс". Про конкретні обсяги запасів не повідомляється, а лише зазначається, що вони розвідані на півдні Зімбабве, і що розроблення покладів розпочнеться найближчим часом.

Комп'ютер для незрячих

Компанія "Палс дата інтернешнел" представила в Новій Зеляндії комп'ютер для незрячих людей, який називається "Брайльновт". Це перший такий пристрій, який дає змогу сліпим людям користуватися комп'ютером без апаратів-посередників. Клавіятура та екран нового комп'ютера пристосовані для роботи з азбукою Брайля. Крім того, він може працювати і зі звуком. Покищо новий винахід призначений тільки для користувачів англійською, французькою, німецькою та еспанською мовами і коштує від 4 до 7 тисяч долярів.

Встановлено новий рекорд вартости пляшки вина

Встановлено новий рекорд під час продажу пляшки вина в Австралії. Колекціонер, який мешкає в Мельбурні, придбав пляшку "Гранж Ермітаж" 1951 року розливу за 40 тис. австралійських (24 тис. американських) долярів. Спеціяліст у галузі виноробства, який працює в компанії "Авкціони РМЖ", стверджує, що це одна з небагатьох пляшок, що залишилися від першої партії „Гранжу" відомої австралійської компанії „Пенфолдс".

Американські студентки хочуть навчатися з принцом Вільямом

Потік звернень від молоденьких американок, які цікавляться шотляндським університетом Святого Андрія, наводнив Британську раду з культури. Її офіційні представники пов'язують таке безпрецедентне зацікавлення з тим, що в навчальному закладі міста Сант-Андрус з наступної осені буде навчатися принц Вільям. Другий у списку престолонаслідників, 18-річний онук королеви Єлизавети II вивчатиме там історію мистецтв. Ще одним магнітом для учнів з Північної Америки, за повідомленням Британської ради, став Оксфордський університет, де має намір навчатися з наступного року, наслідуючи приклад батька - президента США, Челсі Клінтон.

Дружина президента ФРН літала на військовому літаку

Газета "Більд" відзначила, що 43-річна "перша леді" Німеччини перевершила усіх своїх попередниць, здійснивши політ на швидкісному літаку "Торнадо" німецької морської авіяції. Це сталося, коли вона гостювала в одному з підрозділів морської авіяції.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Ми були горді, що ми українці

Виступає ансамбль імені Г. Верьовки.

Концерт Національного ансамблю імені Г. Вірьовки з Києва, що відбувся в неділю, 8 жовтня, в престижній авдиторії симфонічної оркестри в Чикаґо був тріюмфом української пісні і народних танців.

Хор під керуванням Анатолія Авдієвського і танцювальний ансамбль під керівництвом хореографа Олексія Гомона зуміли показати все найкраще. Глядачі-українці були горді, що їхня Батьківщина має таких чудових співаків і танцюристів. А гості – не українці, яких було біля 60 відсотків, зі захопленням прислухалися до чарівних звуків українських народних пісень, що підтверджували довготривалими оплесками.

Концерт включав інструментальні номери, які виконувались під керівництвом Станіслава Савчука. Звучала бандура, виступав квартет, чудові соло хористів – все це урізноманітнювало програму концерту.

Напевно, знавці музики й хореографії дадуть свою професійну оцінку концерту. Цей допис – це тільки враження людини, що любить українську народну пісню й танці. Хай, однак, буде мені дозволено висловити дві заваги. Номер „Вірую" (муз. М. Леонтовича) з соло Володимира Бойко ішов між танком і веселою піснею. Годилося б співати цю релігійну пісню зараз після вступного номеру, яким була пісня „Боже великий". І друге – кілька пісень, що їх виконував хор, ми чули раніше, п'ять років тому. Чому не включати до репертуару ансамблю сучасніших українських народних пісень?

За годину перед концертом Чикаґо мало пригоду – згорів трансформатор. Вже перед самим концертом в'їзд до центру міста був зупинений поліцією. Все ж таки велика концертова авдиторія, що вміщує 3000 глядачів, була виповнена. Дехто не доїхав на концерт, але з того скористалися ті, що приїхали раніше й купили квитки на незайняті місця. Виповнена авдиторія є, мабуть, чи не найкращим визнанням мистецького рівня Українського Національного ансамблю імені українського композитора Григорія Верьовки.

Лука Костелина

Засновано стипендію ім. Блавацьких

У 100-ліття з дня народження видатного українського режисера й актора Володимира Блавацького та в поклін недавно померлій його дружині, відомій театральній акторці Євдокії Дичко-Блавацькій, розпочато збірку на стипендію ім. В. і Є. Блавацьких. Стипендія буде призначена для найкращого студента чи студентки катедри театрознавства та акторської майстерности Львівського національного університету ім. І. Франка.

Катедра театрознавства була відкрита півтора року тому. Її очолює відомий актор Театру ім. М. Заньковецької Богдан Козак. Сам він став першим лавреатом нагороди ім. Йосифа Гірняка, спонзорованої Спілкою театральних мистців Канади.

Хто бажає скласти свій дар у пам'ять бл. п. Євдокії Дичко-Блавацької та Володимира Блавацького на стипендію їх імені, може висилати пожертви до НТША: **Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave, New York, NY, 10003-5200**, зазначивши: ***„Blavatsky Scholarship Fund".***

Пресове бюро НТША

В гостях у поета

З поезією Абрама Кацнельсона я знайома з юності – любила купувати його збірки, що з'являлися час від часу у львівській книгарні "Поезія". А в 1992 році мала нагоду познайомитися з ним особисто – на ізраїльській землі: ми – звісно, незалежно одне від одного – брали участь у Форумі української та еврейської громадськости.

Минуло відтоді два роки. В Україні відзначили 80-річчя поета, і Президент присвоїв йому звання Заслуженого діяча мистецтв. А невдовзі Абрам Кацнельсон з родиною еміґрував у США ... Смуток охопив мене: невже більше не прочитаємо його чудових віршів? І ось доля звела нас знову – у Лос-Анджелесі. Сидимо з сивим поетом та його милою дружиною в його невеликій затишній робітні (як він сам називає цю кімнатку). Тут, посеред пишних субтропічних ландшафтів та хмарочосів одного з найбільших міст Америки (та й усього світу), – куточок України: вишивані рушники, соняшники, "квіти", майстерно виготовлені з соломи... Портрет Максима Рильського – ще на початку 30-х років славетний поет благословив його, юнака з маленького українського містечка, на поетичну стежку... Набагато пізніше, вже у незалежній Україні, Абрам Кацнельсон став лавреатом премії його імені. На стінах – краєвиди рідної Городні, з мальовничими лісами та луками.

А ще у помешканні Абрама Ісаковича "живуть"... півники! Вони оточують мене звідусіль, керамічні й пластикові, дерев'яні й глиняні... Півники "дивляться" на мене з картини на стіні (син Леонід, митець-графік, знав, що подарувати мамі), з глечиків і сервізів... Півники-попільнички, півники-солонки... Вони "прилетіли" сюди з Київщини, Прикарпаття, Полісся, а також з Китаю та Індії, Мексики та Японії... Іда Яківна, дружина Абрама Ісаковича, демонструє мені "півнячу ферму" з гордістю справжнього колекціонера. Чому саме півники? Бо народилася у рік Півня!

Над поетовим ліжком – оправлений у рамку білий рушничок. На ньому вигаптовані "червоними і чорними нитками" рядки з вірша Абрама Кацнельсона. Так виявила захоплення творчістю поета одна з читачок – Параска Шовкова з села Печеніжин на Івано-Франківщині. На почесному місці – книжка вибраної лірики Абрама Кацнельсона "Троянди на снігу", видана в Києві у 1993 році, до 80-річчя поета. Цю книжку прикрашають автографи українських альпіністів, які взяли її з собою на найвищу височину Карпат – Говерлю.

Абрам Кацнельсон з дружиною Ідою. Лос-Анджелес, 2000 р.

... Ми розмовляємо з Абрамом Ісаковичем про його американські враження. Він розповів мені, що еміґрувати його змусило загострення тяжкої хронічної хвороби, яку взялися тут вилікувати.

– Забезпечення тут найважливіших життєвих і побутових потреб, – розмірковує поет. – не провокує у людей ненависть одне до одного. Треба лише дбати, щоб поліпшення матеріяльного добробуту відбувалося разом із духовним зростанням – це, мабуть, одна з найскладніших і найважливіших проблем сучасної цівілізації. Відрадним є відчуття американцями належности до спільної держави і водночас продовження традицій і підтримання зв'язків з країнами, з яких вони походять. Так, із перших днів свого приїзду я активно включився у життя української громади. Вона мене привітно зустріла: влаштували мені низку виступів і літературних вечорів у Вашінґтоні, у тому числі у посольстві України, у Філадельфії, Нью-Йорку. Тут вийшли друком дві мої книжки, Друкуюся й в Україні: в газеті "Літературна Україна", журналах; веду широке листування... Ніби на підтвердження цих слів, Іда Яківна приносить свіжу пошту. Поет відчиняє шухляду з кореспонденцією, і я бачу цілий архів!

– Листи на чужині – бальзам на душу, – говорить Абрам Ісакович.

Листи в шухляді дбайливо складені за авторами. За люб'язним дозволом поета знайомлюся з деякими – і не можу втриматися від "спокуси" навести деякі фрагменти. Академік Микола Жулинський, віце-прем'єр України з гуманітарної політики: "Ми Вас тут, у нашій з Вами Україні, любимо, бо знаємо, що Ваші рядки –

„І тут, в Америці, живу я Україною –
Любов'ю давньою своєю і незмінною, –
це щирі слова, які привертають і нас до Вас".

А ось лист академіка Івана Дзюби: "Ми всі часто згадуємо про Вас. Ви і в далекій Америці залишаєтесь сином України". Читаю лист Голови Національної спілки письменників України Юрія Мушкетика: "Ваше вже немолоде перо кладе на папір рядки досконалі, високопоетичні; воно не притупилось і не вкрилося іржею". Відомий літературознавець з Мюнхену Іван Кошелівець незадовго до своєї смерти в листі від 28 грудня 1998 року писав Абрамові Кацнельсонові: " Я Ваші поезії дуже люблю, у них світ доброти і людяність".

А ось лист від читачки Олени Рижкової з Херсону: "На наших сімейних вечорах поезії мама завжди декламує Ваші рядки – "Зацвітають на вербі сиві котики"... Я пишу Вам, щоб Ви знали: у нашому чудовому краї знають і цінують Абрама Кацнельсона, згадують Вас, зичать здоров'я й надхнення".

Згадалися мені рядки Абрама Ісаковича:

Лиш зберегти зумій ти єдність слів і дій,
І сивого тебе стрічатимуть поштиво.
Радій, що скринька повниться поштова,
І телефонний зумер будить спокій твій.

... На письмовому столі поета – чернетки нових віршів, незакінчений рукопис спогадів. Незважаючи на вік, поет – у творчому горінні. І це незгасиме полум'я призначене рідній Батьківщині. Тут же, на столі, – числа журналів: "Дніпро", "Київ" з новими віршами й статтями Абрама Кацнельсона.

Ні, еміґрація не розлучила поета з рідною Україною. Америка продовжила йому життя, а отже, й можливість творити. І тут, на другій півкулі, поет залишається вірним собі і Батьківщині:

Буде щастя, як є уже воля.
Хай би тільки не кров, не бої.
Україна, хоча і поволі,
Ще розправить рамена свої.

Надія Банчик.
Сан-Хосе, Каліфорнія

СПОРТ

ФУТБОЛ

УСВТ „Ч. Січ" – „Ровей Юнайтед" – 2:2

Звітова зустріч чемпіонату вищої „Еліт" дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи" відбулася в неділю, 15 жовтня, на площі господарів в Ровей. Суперники українських футболістів досі провели три змагання, виграли дві зустрічі і одну закінчили внічию, завдяки чому займають табелі ігор перше місце. Зустріч з цим суперником для „січовиків" була мірилом їхнього сучасного стану після введення до складу команди новоприбулих футболістів з України. Реорганізована команда „Ч. Січі" надійно здала перший іспит. Спершу господарі поля провели кілька швидких рейдів в підворіття гостей, одначе, натрапивши на енергійну оборону, успіху не осягнули. І все таки суперники зуміли відкрити рахунок, коли на 21-ій хвилині їх швидкий снайпер майстерно оминув оборонця Стефурака і з близької віддалі вмістив м'яч в сітку воріт „Ч. Січі". Після цього ґоля „січовики" в свою чергу збільшили темп гри і почали частіше створювати під воротами господарів критичні ситуації. В одній з них оборонець „Ровей" жорстко зупинив поблизу воріт Шмуляренка і суддя призначив карний стріл, з якого Єрмоленко вирівняв рахунок – 1:1. Другу половину господарі знову розпочали швидкими акціями. В одному з таких рейдів господарі здобули ведення – 2:1, після чого „січовики" проводили гарні продумані акції і на 85-ій хвилині, з подачі Шмуляренка, Олександер Бабушкин вирівняв вислід – 2:2. Склад „Ч. Січі": Гойчка, Бучко, Длябаль, Кочан, Мілодінов, Єровинкин, Стефурак, Сергіїв, Ґулевич, Шмуляренко, Рапаський, Єрмоленко, Бабушкин, Дробняк. Провідник – Я. Твардовський, тренер – Д. Соколяк.

УСВТ „Ч. Січ" – „Фальконс" С.К. – 2:1

В неділю, 22 жовтня, на площі Керсі в Юньйоні, відбулися чергові футбольні змагання чемпіонату вищої „Еліт" дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи", в яких команда „Ч. Січі" перемогла сильний польський клюб „Фальконс" вислідом – 2:1. Як відомо, в минулих роках в цій дивізії виступало два польських футбольних клюби „Фальконс" („Соколи"), один з яких мав додаток „96". Напередодні цього футбольного сезону обидва клюби об'єдналися і тепер польські любителі цього спорту в Нью-Джерзі радіють з виступів значно сильнішого клюбу. Цим разом і прихильники нашої команди мали можливість побачити цього суперника українських футболістів. На початку переважала команда „Ч. Січі", але гості на 30-ій хвилині здобули з вільного стрілу ведення – 1:0. Цей вислід не змінився до кінця першої половини гри. Після перерви Євген Ґулевич з близької відстані на 54-ій хвилині зрівняв рахунок. Після цього ґоля футболісти обидвох дружин почали гострішу, але в межах правил гру, в якій господарі надавали тон. На 79-ій хвилині з гарної акції Єрмоленка-Бабушкина Ґулевич здобув свого другого ґоля в зустрічі, який став для господарів переможним. Після цієї перемоги „Ч. Січ" посідає в табелі ігор 5-те місце з десяти. Склад „Ч. Січі": **Гойчка, Стефурак, Длябаль, Бучко, Юровинкин, Ваврик, Сергіїв, Бабушкин, Єрмоленко, Мещеряков, Репаский, Ґулевич, Міладінов**. Провідник – **Я. Твардовський**, тренер – **Д. Соколяк.**

УСО „Тризуб" Філядельфія – „Гантер", СК – 2:0
„Фінікс", СК – 2:0
„Джерман-Ганґеріянс" – 2:4

Три перемоги в останніх чотирьох змаганнях чемпіонату „Мейджор дивізії" Пенсильванської футбольної ліґи здобула команда „Тризуба" – минулорічний чемпіон і півфіналіст за аматорську Чашу Америки.

В зустрічі з клюбом „Гантер" футболісти „Тризуба" мали значну ігрову перевагу, завдяки якій Монтаґ і Сір забили переможні ґолі. Чергові змагання з німецьким клюбом „Фінікс", наша дружина провела на вищому рівні і здобула заслужену перемогу 2:0. Ґолі забили – Томасо і Монтаґ.

В наступній зустрічі „Тризуб" мав сильних суперників, якими в цьому сезоні є „Джермен-Гангеріянс". Після завзятої і емоційної гри переможциями вийшли суперники – кінцевий вислід 4:2. Ґолі в цій грі забили Борецький і Попович.

В неділю, 22 жовтня, команда „Тризуба" провела змагання з німецьким клюбом „Ерцгебірґе", які виграла з рахунком 1:0. Переможнього ґоля з карного стрілу забив Попович. Після цієї перемоги „Тризуб" займає в табелі ігор друге місце.

О. Твардовський

Чергові ігри „Крилатих" з Йонкерсу

„Крилаті", Йонкерс – „Соутг Старс", Нью-Йорк – 2:2

В неділю, 15 жовтня, чоловіча футбольна команда спортивного клюбу „Крилаті" при осередку СУМ в Йонкерс, Н.Й., мала третю гру в чемпіонаті першої дивізії Східньої окружної футбольної ліґи штату Нью-Йорк на своєму полі „Кук Філд" в Йонкерсі. Це було змагання з сильною бразилійською командою „Савт Старс", котра була чемпіоном цієї ліґи в минулому сезоні.

Українці приступили до гри в ослабленому складі, бо воротарі „Крилатих" Роман Гриньків і Богдан Новак не змогли виступати з огляду на травми, яких зазнали в попередніх змаганнях.

В першій половині гри перевагу мали „Крилаті", котрі здобули ведення на 27-ій хвилині, коли Сергій Райко швидким нападом передав м'яч до Семена Варихи, котрий помістив його у ворота противника. Другу половину гри „Крилаті" знову розпочали сильними атаками, і на 20-ій хвилині Руслан Гудима ударом з кутового переводить м'яч в карний майданчик суперників, а Володимир Вільчинський збільшує рахунок до 2:0. Останні 20 хвилин наші футболісти уповільнили темп, що використали суперники і на 29-ій зменшили розрив до 2:1, а на 44-ій хвилині, коли наш воротар Юрій Греб помилково підняв м'яч, котрого вже помістив на траві, і був покараний штрафним ударом. рахунок, став 2:2.

„Крилаті", Йонкерс – „Калабрія", Бруклин, Н.Й. – 4:1

Розпочалися футбольні змагання за Кубок штату Нью-Йорк. В неділю 22 жовтня в першому колі команда спортивного клюбу „Крилаті" зустрілась з італійською командою „Калабрія", Бруклин, Н. Й. на полі суперників у „Верезано спорт комплекс".

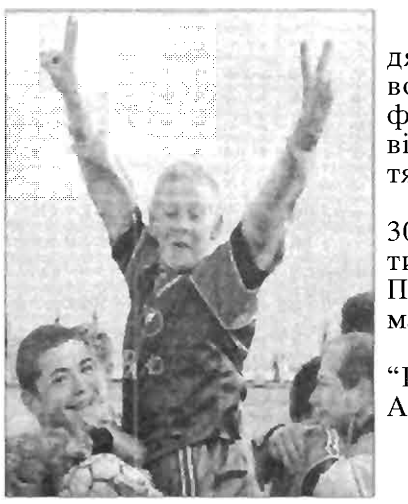
На 13-ій хвилині нападаючий „Крилатих" Ярко Спосіто виривається вперед, але захисник „Калабрія" збиває його, за що суддя призначає вільний удар з 18 метрів. Валерій Чукхін сильним ударом у лівий кут воріт суперників дає ведення „Крилатим". Гра стає гострішою. Противники починають більше атакувати і на 33-ій хвилині ударом з кутового вирівнюють рахунок.

Другу половину гри футболісти „Крилатих" продовжують швидкими атаками, і на 2-ій хвилині Володя Круглий переводить м'яч до Ярка Спосіто, котрий повертає „Крилатим" ведення – 2:1. Від того часу перевага „Крилатих" стає відчутною. Суперники намагаються недозволеними способами збити натиск „Крилатих", на що наші футболісти відповідають контратаками. На 41-ій хвилині Володя Круглий з кутового удару Сергія Райка підвищує рахунок на 3:1, а на 44-ій хвилині Володя Круглий знову виривається вперед, його збивають у штрафному майданчику, за що суддя приділяє пенальті. Марко Гованський вміло б'є у правий кут воріт. З рахунком 4:1 гра закінчується і „Крилаті" переходять до наступного кола змагань за Кубок штату Нью-Йорк.

Чергова гра футболістів „Крилатих" – в неділю, 29 жовтня, за чемпіонство ліґи, де „Крилаті" очолюють турнірну таблицю без поразки, з командою Мт. Вернон „Портуґессе", на своєму полі „Кук Філд" в Йонкерсі.

Стефан Гованський

Всеукраїнський турнір „Шкіряний м'яч"

Капітан футбольної команди з Бородянки, Київської обл. визнаний кращим воротарем Всеукраїнського турніру з футболу "Шкіряний м'яч", фінал якого відбувся на стадіоні Міжнародного дитячого центру "Артек" у Криму.

Цього року в турнірі взяли участь біля 300 тисяч дітей, що грали в складі 16 тисяч команд із усіх реґіонів України. Право приїхати в Крим здобули 24 команди в трьох вікових категоріях.

Ініціятором відродження традицій "Шкіряного м'яча" в Україні стала Асоціяція аматорського футболу України.

Фото **Андрія Канищева** (УНІАН).

Ліга чемпіонів: „Лаціо", Рим – „Шахтар", Донецьк – 5:1

Поєдинок на "Стадіо Олімпіко" між "Лаціо" та "Шахтарем" обіцяв бути неординарним видовищем. Місцева преса й телебачення приділяли цьому поєдинку підвищену увагу. Адже "Лаціо" — чемпіон Італії. А "Шахтар" змусив усю Европу рахуватись із собою.

Як відзначив на прес-конференції головний наставник "Шахтаря" Віктор Прокопенко, "цей поєдинок важливий ще й тому, що, залежно від його результату, може визначитися подальша стратегія турнірної боротьби. "Шахтар" ще зберігає шанси побороться за друге місце в групі, а також, на жаль, в разі

Італієць Фаваллі після забитого ґоля

неґативного підсумку може ускладнити собі життя і в боротьбі за вихід до Чаші УЕФА".

І ось почалася гра. До дев'ятої хвилини, коли Недвед, звільнившись від опіки Ковальова, пробив і створив перший гострий момент у матчі, ліквідований Віртом, гра тривала в досить цікавому руслі. Гірники начебто і тримали м'яч, але в центрі поля, не далі, а спроби господарів організувати контратаки завершувались „офсайдами". Прилаштувавшись до штучних фокусів донеччан, італійці потихеньку почали розхитувати оборонні редути опонентів. Упродовж кількох хвилин вони створили чотири надто небезпечні ситуації.

Окрилені тим, що не пропустили, гості спробували створити щось путнє біля воріт Перуцці. Однак ударів з боку наших земляків так і не дочекались. Уперше потурбували Анджело лише на 36-ій хвилині! А на 42-ій, скориставшись неузгодженістю італійських оборонців, Воробей пробив з гострого кута з-під ноги Панкаро –1:0. Проте гра закінчилась блискучою перемогою італійців.

Після неї Віктор Прокопенко сказав: „Програли ми в перші сім хвилин другого тайму, коли пропустили три швидких м'ячі. Решта часу проходила у взаємних атаках. Два останні м'ячі, котрі ми пропустили, це результат безглуздих помилок. Це, перш за все, наша неуважність. І це мене виводить з рівноваги. Треба з поразок робити правильні висновки".

Олександер Панфілов.
Рим

КУРІННА РАДА КУРЕНЯ

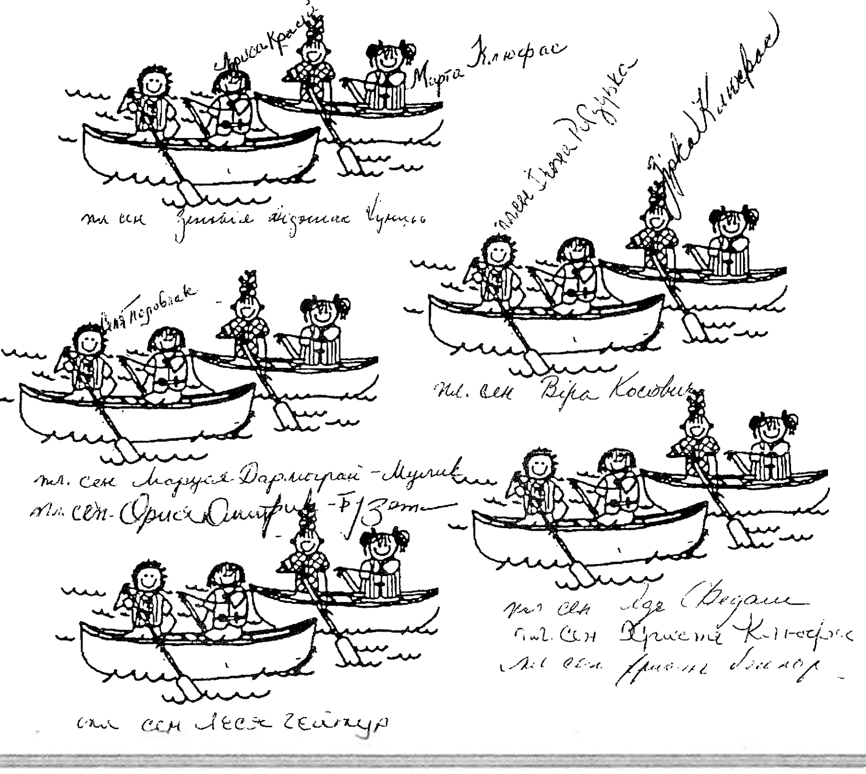
„ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ"

відбулася 14 і 15 жовтня 2000 р.

в Гантері, Нью-Йорк

АГОЙ! ДОБРОГО ВІТРУ!

**СВЯТО-МИХАЙЛІВСЬКИЙ ХРАМ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
КИЇВСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ В АМЕРИЦІ**
237 Maple Ave. Uniondale, NY 11553

Настоятель, церковна управа, Братство, Сестрицтво та релігійна громада

щиро запрошує

всіх українців нашого містечка та ближчих околиць взяти участь в

СВЯТОЧНІЙ БОЖЕСТВЕННІЙ ПАНАХИДІ

в річницю пам'яті жертв голодомору в Україні.

Панахида відбудеться

в неділю, 5 листопада 2000 року Божого, о год. 12-ій
в претворі нашої церкви,
де встановлений хрест-пам'ятник жертвам сталінських репресій.

***Вшануймо молитвою Наших Рідних у Бозі спочилих
і низько схилімо голови світлій Їх пам'яті!***

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПРЕКРАСНИЙ ПОДАРУНОК ДО РІЗДВА
АЛЬБОМ КОЛЬОРОВИХ ОБРАЗІВ

ІКОНИ ШЕВЧЕНКОВОГО КРАЮ

англійською та українською мовами
(Київ, РОДОВІД, 2000)

Альбом вміщує близько двісті сюжетів хатніх образів з Центральної України – найпопулярніших святих та головних патронів селянського календаря минулих століть.

Це перше найповніше видання та дослідження українського наївого іконопису кінця XVIII – початку XX ст.

Ціна 40 дол. (плюс 5 дол. на пересилку).

RODOVID: 18000 S. Mullen Rd. Belton, MO 64012
fax (816) 322-4228;
e-mail: rodovid2@aol.com

16-ий Курінь УПС „БУРЛАКИ"

організує

ЛЕЩАТАРСЬКІ ТАБОРИ

від вівтірка, 26-го до неділі, 31-го грудня 2000 р.

Приїзд учасників у понеділок, 25-го грудня

1. **ТАБІР ДЛЯ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК**
2. **ТАБІР ДЛЯ СТАРШОГО ЮНАЦТВА та МОЛОДШОГО СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА**

на лещатарських теренах
Gore Mountain North Creek, NY

Таборова оплата 485.00 дол. і 15.00 дол. вписове

* **Таборова оплата покриває** приміщення, харчування (сніданок і вечеря), транспорт до лещатарських теренів, витяги, інструкції лещатарства.
* **Оплата не покриває** доїзду до табору.
* **Вписове (незворотне), покриває:** таборову відзначку й адміністраційні видатки.

Карти зголошення можна дістати в Пластових Станицях.
Число таборовиків є обмежене.
Зголошення будуть прийматися в такій черговості, як будуть приходити.

Карти зголошення з повною оплатою треба висилати
до 1-го грудня 2000 року, на адресу:
Mr. J. Danyliw
P.O. Box 507 Southampton, PA 18966
Чеки виписувати на: **PLAST, INC. –„BURLAKY"**

Кандидатів до булав таборів просимо голоситися до пл. сен.
Ю. ДАНИЛІВ, *danburlak@hotmail.com* та подати свою адресу і число телефону.

**УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ
ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ
БАТЬКО-СОЮЗ!**

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІКОНА

УНІКАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР - ДОВІДНИК НА 2001Р.

2000 РОКІВ ХРИСТИЯНСТВА – 10 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Це не лише календар у традиційному розумінні, а представлення українського мистецтва, зображеного в **НАРОДНІЙ ІКОНІ**.

Це **ІСТОРИЧНИЙ ДОВІДНИК** релігійних свят і культурних та політичних подій з української історії.

Унікальний **РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК** для ваших рідних і знайомих.

2001 КАЛЕНДАР

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІКОНА

ЗАМОВЛЯЙТЕ:

FOR CREDIT CARDS – Visa & Master Card **ORDERS** & information on quantity & organizational discounts

Call: Toll free 1 (866) 432 6996

FOR ORDERS BY CHECK please print:

Name________________________________

Address ________________________________

City ______________ **State** __________ **Zip** _____

Please send me _____ **calendar(s)** _____**@ $13.00 each** (includes shipping & handling),

TOTAL ENCLOSED $ __________

Make checks to: **U Progress Inc.** and send your order to:

U Progress Inc., PO Box 174, Verdugo City, CA 91046-0174

Ці календарі можна також придбати в українських крамницях, книгарнях і через каталог ЄВШАН.

PEKAO TRADING CORPORATION

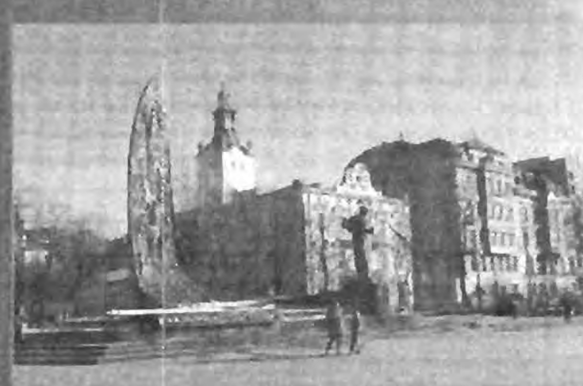
Pekao TRADING CORPORATION

Переказ доларів

ДЕШЕВО

ШВИДКО

НАДІЙНО

Щоб знайти найближчого уповноваженого представника телефонуйте:

NY (212) 684-5320
IL (773) 775-0400
NJ (973) 470-8800
CA (323) 932-0702

Наші розцінки знижено на 50%

до $100 - $7.50
від $100 до $300 - $12.50
від $300 до $500 - $17.50
від $500 до $1000 - $25.00

Пересилаємо долари до Києва, Львова, Харкова, Одеси та сотень інших міст України

PEKAO TRADING is licensed and regulated as a Money Transmitter by the Banking Departments of: NY, CA, CT, FL, IL, MD, NJ, OH, PA, TX & WI

• ПРАЦЯ •

Шукаємо няню без проживання, для хлопчика 14 місяців.

Тел.: **(973) 448-8064 день**
(973) 244-8412 веч.

Запрошуємо людей до роботи в супермаркетах. Знання англійської мови не обов'язкове.
Тел.: (919) 554-9892
(919) 414-2292

Українка з Чикаго, Іл. 35 р. з добрим знанням української і англійської мов, пошукує працю по догляду за старшою особою, або за дітьми без проживання. Залишити записку на машині або телефонувати на число:
(773) 862-6903

Родина у Вірджінії шукає україномовну жінку до опіки над старшим мужчиною.
Тел. : (703) 430-5952

Молода українська родина. чоловік, жінка і синок 2 1/5 року шукають працю в Канаді по догляду за старшими людьми або маленькими дітьми в українській або польській родині. Порядність і дбайливу опіку ґарантуємо. Потрібна допомога з отриманням візи (запрошення на роботу). Тел.: **011-322-212-801**, Львів, Україна
або **1-321-631-8711** в США

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, самітня, ніколи не одружена, з вищою музичною освітою, пристійна, 32 р., радо познайомиться з громадянином Америки для створення сім'ї.
Тел. у Києві: 380 44-513-5408

Жінка з України, вдова, 50 р. бажає познайомитися з порядним чоловіком для серйозних відносин.
Тел.: (610) 252-4799

• НА ПРОДАЖ •

В центрі Львова продається двохкімнатне помешкання, загальна площа – 52 кв. м. Житлова площа – 34 кв. м., кімнати відокремлені. Ціна 15,000 дол.
Тел.: (508) 788-6390

Продається умебльований кондомініюм 2/2. Норт Порт, Фльорида, у місцевості, де проживає 12 українських родин.
Тел.: 1(941) 426-7532

КРАМНИЦЯ „ІКОН“
Продаємо ікони, українські сувеніри, направляємо і продаємо годинники і ювелірні речі.
Тел.: (212) 982-3488
230 E 14th St. New York, NY 10003
Відкрита від 12-ої до 6-ої веч.

• ДО ВИНАЙМУ •

Криниця (Krynica Zdroj) найкращий курорт Европи (Польща) до винайму 2-кімнатне помешкання.
Тел.: 1-561-585-9365

• РОЗШУКИ •

Родина Матвійців з України, розшукує **П. МАТВІЙЦІВА** і його дітей **ВАСИЛЯ і ОЛЕНКУ**, які жили у Phoenixville, PA. Хто знав би про них прошу зголоситися на адресу: Anastazia & Walter Andruch, 14 Dianne Dr., Kerhonkson, NY 12446. **Tel.: (914) 626-2305**

Розшукую **ДОРУ ПОЛІЩУК**, з якою я працював в Німеччині у Lichtfelds, Aderoda, Bumberg.
Тел.: (623) 876-6269 W. Smuk

Розшукую родину **Єви Бенч**, яка мала 2 доньки і сина (Ганну і Марію) і проживала або проживає в Аллентавні, Па.
Тел.: (610) 252-4799
Родина зі Збаража

ЙОСИФ КУПЧАК
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 271 Відділу УНС

З днем 1 листопада 2000 року обов'язки секретаря 271 Відділу перебирає новий секретар

МИХАЙЛО ФЕЛЕНЧАК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Michael P. Felenchak
24 Westwind Rd.
Horseheads, NY 14845-1173
(607) 739-7440

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

на доповідь

„ФАШИЗМ І УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ (1920-30-ті рр.)“

яку виголосить

ОЛЕКСАНДР ЗАЙЦЕВ

кандидат історичних наук, доцент на кафедрі історії України в Українському державному лісотехнічному університеті (Львів) Фулбрайтівський стипендіят в Гаррімансъкому Інституті при Колумбійському університеті.

Доповідь відбудеться в суботу, **11 листопада 2000 р., о год. 5-ій веч.**
в будинку НТШ: 63 Fourth Ave. (between 9th & 10th St.) New York, NY 10003

Спеціяліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи

750 Stuyvesant Avenue, Irvington, NJ 07111
Tel. (973) 372-5007 • Fax: (973) 372-0100

БІЗНЕС M & S БІЗНЕС

Ви маєте бізнес? – Чудово
Хочете краще? А хто про Вас знає?

CD-Диск

Ми M&S Inc., можемо допомогти Вам, щоб про Вас знав світ. Наша компанія може створити для Вас, Ваш власний WEB SITE, на якому ми покажемо ВСЕ, що Ви робите, з Вашими фотографіями і Вашими взірцями. Ми M&S Inc., на 100% задовільняємо Ваші вимоги

Створення WEB SITE це найважливіша частина нашої роботи на інтернеті. Для того, щоб Ваш бізнес мав успіх на інтернеті, кожна частина мозаїки повинна бути на місці, повинна працювати.

Якщо Ви вже маєте WEB SITE, знову ж, хто ЙОГО може знайти.

Наша система називається EZ-Net Tools, яка складає всю мозаїку разом з допомогою нової технології, яка називається „hostware“ „Hostware“ – це комбінація „software and hosting“ і це є успішний вхід в інтернет Вашого бізнесу Безкоштовно Ви отримуєте дуже важливу програму „Meta tags“, це програма, яка видає Ваш WEB SITE одним з перших, коли хтось шукає бізнесу, яким Ви займаєтеся. За невелику додаткову оплату ми можемо дати Вам Merchant Account, це коли Ваші клієнти можуть з Вами розраховуватися кредитною карточкою. Наш WEB SITE: www.mands-website-design.com

E-mail:m&s@eznettols.net • Сел./Тел./Факс: 425-255-9082
Безкоштовний номер тел.: 1- 877- 95 Mond S (62637)

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

9.75% VISA
BALANCE TRANSFER

TRANSFER YOUR OUTSTANDING BALANCES to a Rochester Ukrainian Federal Credit Union LOW INTEREST CREDIT CARD

Don't pay more than you have to. Call one of our service representatives and find out how you can consolidate your credit cards and receive significant savings with our low rate VISA card

**Only on new balance transfers, July 1, 2000 - November 30, 2000 for qualified members.*

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА
824 Ridge Rd. East Rochester NY 14621
(716) 544-9518 • Fax (716) 338-2980
Toll Free (877) 968-7828 • www.rufcu.org

Квітка на могилу Євдокії Дичко-Блавацької

Євдокія Дичко-Блавацька

Віся Блавацька розповіла мені колись про такий епізод: після одного публічного її виступу підступив до неї якийсь старший пан і почав згадувати зі сентиментом молоді свої роки і своє захоплення грою молоденької Віси на сцені мандрівного театру, що приїхав був до його рідного міста в Галичині. „Але це вже було давно-давно, – сказав він, – я тоді ще був гімназистом!" Віся, розповідаючи мені про це, сказала: „І не подумав цей старший пан, що в ті часи і я також могла і повинна була бути гімназисткою...".

Ця розповідь мені запам'яталася: вона мене зворушила, навіть здивувала. Я не сподівалася, що Віся відчувала брак формальної освіти. В час, коли її ровесниці вчилися в гімназії, 14-річна вже була на сцені і вчилася секретів мистецького перевтілення. Театральна сцена принесла їй успіх, заслужену славу і тривале місце в історії українського театру. Але Євдокія Дичківна була обдарована не тільки талантом театральної артистки. Це була людина неабиякої вродженої інтеліґенції і доброго мистецького смаку. Брак формальних дипломів вона вміла надолужити свідомою і послідовною самоосвітою. Вона багато читала, цікавилася не тільки театром, але і справами літератури, мистецтва і політики, постійно поширювала свої інтелектуальні горизонти.

Після смерти Володимира Блавацького – ще 1953 року, коли Вісі було всього 32 роки життя – вона здивувала багатьох, перебравши на себе ведення започаткованої ще Блавацьким радіопрограми. Вона редаґувала цю щотижневу радіопрограму самостійно цілих 40 років, переборюючи з успіхом організаційні та фінансові труднощі. Вона вміла притягнути до співпраці в цій радіопрограмі відомих місцевих українських публіцистів. Постійні коментарі на теми політичного і культурного життя української громади перетворили радіопрограму Євдокії Блавацької у важливий орган громадської думки.

Під кінець життя Віся жила відокремлено і свідомо уникала контактів із людьми. Коли приїхав до Філядельфії Валеріян Ревуцький, щоб зібрати матеріял для монографії про Володимира Блавацького, Вісю треба було вмовляти і переконувати, щоб вона дозволила йому себе відвідати і провести з нею серію інтерв'ю. Слабість і хвороба утруднювали їй доступ до власних і чоловікових архівів, і вона дуже цим хвилювалася. Але ми з нею досить часто розмовляли по телефону: вона цікавилася подіями культурного життя і раділа тим фактом, що в Україні є молоді дослідники, які і досліджують історію українського театру діяспори. Великий жаль, що Євдокія Дичківна не зможе вже прочитати статтю Валерія Гайдабури, що її він написав з нагоди 100-річчя Володимира Блавацького і що має незабаром бути надрукована в журналі „Сучасність".

Марта Тарнавська

Він був добрим сином батьків і України

31 жовтня 1999 року, після тяжкої недуги відійшов у вічність на сорок сьомому році життя, Юліян Химинець, людина доброго серця, милосердної вдачі.

Юліян був завжди чутливим до людського горя і співчував кожній людині. Він ніколи не відмовлявся допомогти, коли до нього хтось звертався з проханням. Він був благородною людиною і відчував приємність, коли комусь робив добро. Юліян був тією людиною, яку вважають аристократом духу, і жив вірою: нікому не робити того, чого ти не хочеш, щоб тобі хтось робив, тобто старайся жити так, щоб не завдавати болю іншій людині.

І такою людиною був його батько д-р Юліян Химинець, громадсько-політичний діяч Карпатської України, письменник, автор спогадів „Тернистий шлях до України". І мати Юліяна, достойна дружина д-ра Юліяна Химинця, гордилася своїм сином Юліяном, чуючи від багатьох людей щиру оцінку вдачі її сина. Справді, він старався жити так, щоб ніякий людині не завдати кривди. І люди це знали і за його добре серце любили його. І він буде вічно жити у пам'яті добрих людей, буде зразком доброго сина, шляхетної людини.

І хоч він не родився на Закарпатті, та жив успіхами і болями рідної землі, відвідував місце народження його батьків і гордився славою кращих синів і дочок Карпатської України, знаючи, що на Закарпатті є корінь його славних предків.

Хай ця згадка у річницю відходу його у вічність буде нев'янучими квітами на вічну пам'ять про Юліяна Химинця-молодшого.

Приятелі і знайомі великої родини Химинців

У першу річницю смерти св. п. Івана Скіри

Настала золота осінь. Листя на деревах починає жовтіти і повільно падати додолу, в забуття. Таким листочком впав і наш друг Іван Скіра, який жив з вірою у те, що наше національне дерево постійно процвітатиме і даватиме щедрі плоди.

Обов'язок служити своєму народові Іван Скіра набув ще в юній молодості, коли став членом ОУН. Опісля, як хорунжий 1-ої Української дивізії „Галичина", пішов боронити свою батьківщину від червоного лиха. По війні був провідним членом Братства колишніх вояків І УД, активним організатором Українського Народного Союзу, членом дирекції Українського банку, невтомним садівником спортової оселі „Тризуб".

Добрим прикладом його праці стало Братство дивізійників. Він був не тільки одним з його засновників, але також його довголітнім провідником у Філядельфії та на цілу Америку.

Успіхи, які мав Іван у громадській праці, можна приписати рисам його вдачі. Він мав високо розвинуте почуття особистої відповідальности, бо ще юнаком став свідком трагічної смерти батька, перед тим втратив матір, тому мав сам вести господарство та ростити чотирьох молодших дітей родини. Молоденьким хорунжим в рядах Української Дивізії він з такою ж відповідальністю ставився до своїх стрільців, усвідомлюючи, що кожний нерозважний наказ може мати трагічні результати.

Коли Україна скинула комуністичне ярмо, він кілька разів відвідував Україну, де зустрічався з місцевими дивізійниками та кооператорами, став членом Товариства українських офіцерів і намагався повернути односельчан до прадідівської віри. Організації, в яких працював Іван, боляче відчули його, як нам здавалося, тимчасову неактивність, через недугу. Прогалина, викликана його смертю, стала ще більшою. Але дерева, які він з такою любов'ю садив і плекав на „Тризубівці", залишаться живими пам'ятниками його відданої праці, бо хто на них не погляне, згадає їхнього піклувальника – Івана Скіру.

І. С. Коропецький,
Ілкінс Парк, Па

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 27 серпня 2000 р. відійшов у вічність на 89-му році життя

бл. п.

ОЛЕКСА КЛІМ

Залишив у смутку:

дружину	– СОФІЮ
синів	– ІВАНА з дружиною ДЕФАНІ
	– РОМАНА
дочку	– ОКСАНУ з мужем ІГОРЕМ
11 внуків.	

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу

бл. п.

РОМАНА ПОРИТКА

складаємо 100 дол. на **ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“**.

Галюсі і Дем'янові глибоке співчуття.

Ярослав і Оксана Шумило

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКИ
ділиться сумною вісткою з членством та усією українською громадою, що в четвер, 21 вересня 2000 р., відійшов у вічність

бл. п.

д-р БОГДАН КОВАЛЬ

довголітній і визначний член УГОА, член Союзу Гетьманців Державників в Німеччині, член Президії Гетьманської Ради, член дирекції Східньо-Европейського Дослідного Інституту, дійсний член НТШ, фундатор Києво-Могилянської Академії, громадський діяч, автор численних статтей і публікацій на консервативно-гетьманські теми, щирий і завзятий український патріот.

Опечаленій родині незабутнього Покійного і нашого дорогого побратима висловлюємо наше глибоке співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА УГОА

В ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого МУЖА, БАТЬКА, ДЗЯДЗЯ і БРАТА

бл. п.

інж. РОМАНА АЛЕКСАНДРА МЕЛЬНИКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у церкві св. Михаїла у Балтиморі, Мд., 11 листопада 2000 р., о год. 5-ій по пол.;
Holy Child Nursery у Йорку, Па.,14 листопада 2000 р., о год. 6:45 ранку.

Родину, приятелів і знайомих просимо про молитви за душу Покійного.

Дружина ЛЮБА з Родиною.

У ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
11 листопада 1994 р. нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА , ТАТА, ДІДА, БРАТА, ШВАҐРА і ВУЙКА

бл. п.

о. диякона

БОГДАНА ЙОСАФАТА ТАРНАВСЬКОГО

будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

у слідуючих церквах:

Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Бранзвику, Н. Дж.;
св. Покрови Божої Матері в Озон Парку, Н.Й.;
катедрі св. Володимира в Стемфорді, Кт.;
св. Йосафата в Парані, Бразилія;
св. Миколая в Ґрейт Медовс, Н.Дж.;
Христа Царя в Бостоні, Ма.

Просимо про молитви за вічний спокій його праведної душі.

Дружина	– АННА
діти	– ЮРІЙ і ГАЛИНА з родинами.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 28 жовтня 2000 р. відійшов у вічність на 92-му році життя найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ

Відомий диригент, бандурист, співак, професор музики, організатор музичних груп, писав фейлетони до „Свободи“ п. н. „Небелиці Діда Паланиці“ і гумористичні твори під ім'ям „Батіг“, видав 2 книжки, багато касеток і альбомів своїх хорів, свого співу і своїх пісень. Був солістом в хорі „Думка“, Капелі Бандуристів-Китастого і Божика. Диригував хорами в церквах: св. Юра в Нью-Йорку, св. Во-лодимира в Елизабеті, Н. Дж., св. Марії в Перт Амбої, Н. Дж., св. Марії в Норт Порті, Фла. та Метрополітального хору. Провадив програмами на Союзівці і вчив співу на Сумівці. Вчив гри на бандурі, виступав на українських і американських концертах в Kean College і інших. Видав пісні до Матері Божої в подяці за поміч після атаку серця.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 30 жовтня в Zylka Funeral Home, Perth Amboy, Н. Дж. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у вівторок, 31 жовтня в українській католицькій церкві св. Марії в Перт Амбой, а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– ІРЕНА
донька	– НЕОНІЛЯ з мужем ІГОРЕМ ҐЕРУСОМ
син	– ЗОРЯН з дружиною КАРМЕЛОЮ
сваха	– МАРІЯ ҐЕРУС
швагер	– ТЕОДОР
внуки	– ЮРІЙ, МИХАЙЛО, РОБЕРТ і ОЛЕСЬ з дружиною МАРІЙКОЮ і сином РОМЧИКОМ.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на Духовну Академію у Львові.

Ділимося сумною вісткою, що 23 жовтня 2000 р., в Чикаго, відійшла від нас у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ШВАҐЕРКА

бл. п.

МАРІЯ ҐАРАСОВСЬКА-ДАЧИШИН

нар. 6 квітня 1911 р. в Самборі.

Покійна – знана мисткиня-малярка, закінчила з відзначенням Академію Мистецтв у Кракові. Вчила в вищих школах Польщі, а в таборі Ашафенбургу провадила власну школу малярства. Вона член АНУМ (Асоціяція Незалежних Українських Мистців) у Львові, а в США – член Об'єднання Образотворчих Мистців. Брала участь у багатьох збірних малярських виставках, а крім цього мала 25 власних виставок образів. Ілюстратор багатьох книжкових видань, книжок для дітей та ін. Автор різдвяних карток та знана як творець прегарних ікон Пречистої Богородиці. Її картини з подорожей по Італії, Югославії, Польщі, Кольорадо і Кетскильських гір – знаходяться в багатьох музеях Европи, Америки та Канади, як теж у приватних любителів мистецтва.

ПАРАСТАС відправлено в середу, 25 жовтня 2000 р., а похорон відбувся в четвер 26 жовтня 2000 р. в катедрі св. Миколая. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Залишені в глибокому смутку:

дочка	– ХРИСТИНА ТАРАН з чоловіком ВІКТОРОМ
внук	– МИХАЙЛО
внучка	– НАТАЛКА ЛІСОВСЬКА з чоловіком МИКОЛОЮ
братова	– ОРИСЯ ГАРАСОВСЬКА
братанка	– МАРТА ГАРАСОВСЬКА-ЛЮЛЬСДОРФ з чоловіком ФИЛИПОМ
брат	– ОСТАП ГАРАСОВСЬКИЙ з жінкою ІВАНКОЮ
сестра	– ГАЛИНА ЗАЯЦЬ з чоловіком РОМАНОМ
сестрінок	– ЮРА ЗАЯЦЬ з жінкою МАР'ЯНОЮ
сестрінка	– НАДЯ
стриєчний брат	– СТЕФАН ГАРАСОВСЬКИЙ з жінкою ОЛЬГОЮ і родиною
швагерка	– СОФІЯ ДАЧИШИН з родиною

ближча і дальша родина в США і Україні.

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ, 2 грудня 2000 р. відправиться поминальне Богослуження в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго.

Просимо згадати Її в своїх молитвах.

Вічна Їй пам'ять!